

ser, der er til rådighed for elever på erhvervsskoler og produktionsskoler?»
(Forespørgsel nr. F 42).

Medlemmer af Folketinget Flemming Bonne (SF), Niels Christian Nielsen (S), og Line Barfod (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunal bemyndigelse til nedsættelse af øråd og evaluering af de særlige øtilskud.
(Beslutningsforslag nr. B 148).

Medlemmer af Folketinget Flemming Bonne (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af kommission, der skal udvikle neutrale modeller til statslig og mellemkommunal finansiering af kommunernes økonomi.
(Beslutningsforslag nr. B 149).

Medlemmer af Folketinget Karl H. Bornhøft (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sygedagpenge til borgere, der søger behandling for livstruende sygdomme uden for EU.
(Beslutningsforslag nr. B 153).

Velfærdsministeren (Karen Jespersen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Landdistriktsredegørelse 2009.
(Redegørelse nr. R 10).

Eksemplarer vil blive omdelt og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted torsdag den 14. maj 2009.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette forslag som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:02

Bortfaldne spørgsmål

Formanden:

Til Folketinget kan jeg oplyse i dag, at statsministeren i skrivelse af 30. marts 2009 har meddelt mig, at spørgsmål nr. S 1802 og S 1804 stillet af Kamal Qureshi (SF) og S 1805 og S 1806 stillet af Frank Aaen (EL) ikke vil blive besvaret.

Spørgsmålene er hermed bortfaldet.

[Spm. nr. S 1802

Til statsministeren (27.03.09) af:

Kamal Qureshi (SF):

Holder statsministeren fast i sine udtalelser om »proportionalitet« med hensyn til Israels magtanvendelse i Gaza, således at han stadig efter nye afsløringer fra israelske soldater om bevidste drab på civile mener, at Israels magtanvendelse i Gaza er et udtryk for landets berettigede ret til selvforsvar?

Spm. nr. S 1804

Til statsministeren (27.03.09) af:

Kamal Qureshi (SF):

Giver de nye afsløringer fra de israelske soldater samt oplysningerne fra FN's rapport om den 22 dage lange israelske offensiv i Gaza i december 2008 og januar 2009 anledning til, at statsministeren ændrer sin holdning til Israels fremfærd i de besatte områder?

Spm. nr. S 1805

Til statsministeren (27.03.09) af:

Frank Aaen (EL):

Kan statsministeren garantere, at der i forbindelse med at sikre tilslutning til en ny generalsekretær for NATO ikke gives politiske indrømmelser som modydelse til lande, der er skeptiske over for den pågældende kandidat?

Spm. nr. S 1806

Til statsministeren (27.03.09) af:

Frank Aaen (EL):

Mener statsministeren, at NATO's indsats i Afghanistan er en succes, der bør følges op i andre, tilsvarende former for militær indsats?]

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Forsvarsministeren og fødevareministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:02

Formanden:

Nu går vi i gang med det, vi kalder for spørgetimen. Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget forsvarsministeren og fødevareministeren.

Til forsvarsministeren er anmeldt følgende spillere:

John Dyrby Paulsen

Ib Poulsen

Jens Christian Lund

Julie Rademacher

Til fødevareministeren er anmeldt følgende spillere:

Bjarne Laustsen

Jørn Dohrmann

Bente Dahl

Per Clausen

Ole Vagn Christensen

Jeg beder om, at man overholder taletiden, således at vi kan nå samtlige nævnte spillere. Det vil sige, at der ikke er plads til, at flere kan komme til. Vi har fordelt efter bedste fairness på partier og på spillere.

Den første, der får ordet, er hr. John Dyrby Paulsen med spørgsmål til forsvarsministeren. Værsgo.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 114**John Dyrby Paulsen (S):**

Tak for det. Nu har forsvarsministeren og jeg jo et par måneder foran os, hvor vi kommer til at se meget til hinanden, og der er jo mange ting ved-

rørende forsvaret, der bliver afgjort i de nærmeste måneder.

En ting, jeg dog faldt over i går, og som jeg synes det er på sin plads at vi tager op nu her i dag, er jo det om flagdagen for danske soldater. Både forsvarsministeren og jeg – og i øvrigt også andre partier i Folketingssalen – har jo været optaget af, at vi fandt en dag som flagdag.

Nu forstår jeg, at regeringen har fundet ud af, at den 5. september vil være en passende dato, og det skal vi så drøfte i forligskredsen, som vi har gjort det før.

Som jeg husker det, blev vi jo faktisk enige på et tidspunkt, i hvert fald var vi tæt på noget, der var en enighed, nemlig om en dato, der hed den 31. august.

Jeg vil godt spørge forsvarsministeren: Hvad er egentlig forskellen på den 31. august og den 5. september? Hvordan er man pludselig kommet frem til, at det skal være den 5. september, og hvad ligger egentlig til grund for, at den enighed, vi vel i virkeligheden havde, ikke holdt, når det kom til stykket?

Kl. 13:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:04

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg er fuldstændig enig med hr. John Dyrby Paulsen i, at en flagdag for vores soldater er noget, vi alle sammen har arbejdet for. Det er passende at markere, at vi har mænd og kvinder ude i meget skarpe missioner, og at vi på den måde ærer dem en gang om året.

Der har i forløbet været tale om flere dage. Min helt personlige holdning er, at jeg snart sagt er ligeglad med datoen, bare vi finder en dag. Det er også vigtigt for mig at understrege, at det skal være en dag, som vi alle sammen kan bakke op om.

Den 5. september er valgt ud fra kriteriet om, at det er soldaterne, vi fejrer, og at det ikke kan sættes i forbindelse med en anden dato. Det var jo sådan med den dag, vi fandt i august, at den kunne sættes i forbindelse med noget i søværnet. Den 5. september er undersøgt af eksperter, museumsdirektører, professorer og andre, der siger, at det er en »ren« dag, således at vi indfører en flagdag den 5. september med henblik på at markere vores soldater, og det kan ikke sættes i forbindelse med andet. Det er begrundelsen for, at vi nu anbefaler den 5. september.

Som jeg siger igen: Nu skal vi bare have en dato.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 13:05

John Dyrby Paulsen (S):

Jamen det kan jeg kun være enig i, og jeg er glad for, at vi faktisk er kommet frem til en dato efter lang, lang tids tovtrækkeri.

Jeg forstår ikke helt, hvad der er sket siden december, hvor vi snakkede om den 31. august. Jeg forstår, at forsvarsministeren lægger til grund, at det var den dag, hvor Olfert Fischer drog af sted i begyndelsen af 1990'erne – og det er ikke godt nok, for det er så søværnet. Men det vidste vi jo allerede dengang i december.

Jeg er også interesseret i at vide, om den dato, der hedder den 22. september, har været overvejet i regeringspartierne.

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jamen der har snart sagt været mange datoer i spil, og mit udgangspunkt har bare været at finde en dato, altså at finde en dato, der opfyldte kriteriet om, at den ikke skulle have en forhistorie.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der var en tilbagemelding fra et parti, som ikke ønskede den dato, da vi diskuterede datoen i august. Og som jeg siger: Jeg synes jo, det er fuldstændig tåbeligt at slås om en dato; det vigtigste er, at vi får dagen. Derfor har vi nu bestræbt os på at finde en dag, som alle så skulle kunne blive enige om.

Nu er det jo sådan, at selve flagdagen hører under justitsministeren, så derfor er det jo noget, der efterfølgende skal aftales med justitsministeren, men som jeg forstår på kredsen af partier bag forsvarsforliget nu, er der ikke nogen, der har ytret sig imod den 5. september, og det tager jeg som udtryk for, at vi er enige om, at vi kører efter den, så vi kan starte forberedelserne allerede i år til at vise den fornødne respekt, vi skylder de tidligere udsendte og nu udsendte soldater.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 13:07

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er jo sådan set enig med ministeren i, at det er godt, vi har fundet en dato.

Er det ikke sådan, at vi nu må lære af det her forløb, at vi skal være enige, når vi går fra hinanden? Det kan ikke være sådan, at vi er enige, og at vi så dagen efter eller to dage efter hører, at det alligevel ikke var det, vi var med på. Så vil ministeren ikke drage omsorg for, at vi ikke ser det her forløb gentaget i forbindelse med forsvarsforligsforhandlingerne? For det har ærlig talt ikke været særlig kønt at se på.

Jeg klandrer sådan set ikke forsvarsministeren. Jeg tror ikke, at forsvarsministeren kunne have gjort så meget andet, men jeg vil bare fremhæve – og jeg håber, at ministeren er enig med mig – at det ikke har været et kønt forløb, og at det ikke er et forløb, der tåler gentagelse, specielt ikke i forbindelse med det nye forsvarsforlig, vi skal indgå nu her til sommer.

Kl. 13:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:07

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er jeg sådan set enig med hr. John Dyrby Paulsen i. Nu har jeg været meget pragmatisk omkring det her, for hvis det var således, at man fastholdt en dato, man var enige om, og nogle så efterfølgende var meget kede af det, så kunne det jo ligesom gå ind og give flimmer på skærmen i forhold til den markering, vi rent faktisk laver. Det er derfor, jeg så siger, at så må vi finde en ny dag, som vi alle sammen kan være enige om. Men jeg giver da hr. John Dyrby Paulsen ret i, at alle skulle bestræbe sig på at undgå en gentagelse, specielt selvfølgelig i forbindelse med forligsprocessen.

Kl. 13:08

Formanden:

Tak til hr. John Dyrby Paulsen. Så er det hr. Ib Poulsen med spørgsmål til forsvarsministeren. Værsgo.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 115**Ib Poulsen (DF):**

Nu har vi i over et år arbejdet i Forsvarskommissionen, og vi har holdt 20 møder. Det endte med en diger rapport, som alle partier med undtagelse af Enhedslisten kunne bakke op om. Der var nogle få forbehold. Dansk Folkeparti har jo bl.a. taget forbehold for en EU-hær. Nogle har taget forbehold, hvad angår den måde, hjemmeværnet er strikket sammen på, og så er der en række partier, der tager forbehold, hvad angår værne-

pligten. Der er sågar et parti, der har været ude at foreslå en værneret. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti står fast på, at vi skal bevare en værnepligt, også i den næste forligsperiode.

Jeg skal bare høre ministerens holdning til en fortsat værnepligt. Hvordan stiller ministeren sig til det?

Kl. 13:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:09

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg har ved mange lejligheder ytret min holdning til værnepligten, og den er, at jeg er for værnepligten. Jeg går ind i forligsforhandlingerne med det forsæt, at vi skal fastholde værnepligten.

Værnepligten blev som bekendt lagt om i forbindelse med sidste forlig, bl.a. med baggrund i ønsker fra Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre. De fik deres ønsker opfyldt om en ny værnepligt. Den er blevet evalueret og er i store træk meget vellykket. Der er selvfølgelig altid nogle ting, der kan forbedres. Så jeg går til forligsforhandlingerne med henblik på at fastholde værnepligten i den form, den har i dag. Der kan selvfølgelig altid være nogle justeringer, men værnepligten er efter min overbevisning vigtig for det danske samfund.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Ib Poulsen.

Kl. 13:10

Ib Poulsen (DF):

Jeg forstår svaret sådan, at ministeren sammen med Dansk Folkeparti vil arbejde for, at vi bevare den værnepligt, vi kender i dag. Jeg ved ikke, om vi kan få en garanti her i dag for det. Der er jo et flertal, som i de kommende forhandlinger ønsker, at værnepligten skal bestå, og det er et meget centralt og vigtigt område også for Dansk Folkeparti.

Kan vi så være enige om, at det er det, vi arbejder frem imod, nemlig at vi skal bevare værnepligten?

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jamen der er ingen som helst tvivl om, at både Venstre og Det Konservative Folkeparti, altså regeringen, ønsker at fastholde værnepligten. Det

er vigtigt for mig også at sige her, at det er det, vi går til forhandlingerne med. Og de to partier i forligskredsen, Socialdemokraterne og De Radikale, som ytrer sig mod værnepligten, fik jo altså ændret værnepligten sidste gang, og de har fået opfyldt de krav, der blev stillet sidste gang. Når man kigger på de rapporter, der ligger om værnepligten, ser man, at de jo faktisk er meget positive, hvad angår forløbet omkring værnepligten.

Så vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at fastholde værnepligten. Jeg har meget svært ved at forestille mig, at vi på nogen måde skulle gå på kompromis med den holdning.

Kl. 13:11

Formanden:

Hr. Ib Poulsen. (*Ib Poulsen:* Jeg er færdig). Så siger vi tak til hr. Ib Poulsen, og så er der ikke flere svar fra ministeren til hr. Ib Poulsen.

Så er det hr. Jens Christian Lund som spørger. Værsgo og goddag.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 116

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil gerne fortsætte der, hvor hr. Ib Poulsen slap, og det er ikke, fordi det er koordineret med hr. Ib Poulsen. I dag spiller Albanien og Danmark fodbold, og det kommer forhåbentlig til at gå godt. Grunden til, at de kan spille fodbold, er, at de spiller efter de samme regler og på samme bane.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at ministeren her forklarer mig, hvad det er for nogle regler, som er hjemmelen til værnepligten. Jeg tror, vi er enige om, at grundloven giver mulighed for værnepligt. Er ministeren enig med mig i, at den gældende personellov og dermed betænkning 902 vedrørende nyordning af forsvarrets personelforhold er det, der er den lovmæssige hjemmel for værnepligten og for den måde, vi diskuterer værnepligten på? Er ministeren enig i det synspunkt?

Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg aner ikke på stående fod noget som helst om bekendtgørelse 902, men jeg kan sige, at værnepligten står i vores grundlov. Alle regeringer har vel i de sidste 100 år overholdt grundloven, hvor vi har haft værnepligten. Hvis hr. oberst Lund

ønsker den her bekendtgørelse og min holdning til den, skal jeg gå over og finde bekendtgørelsen, og så skal jeg sende et skriftligt svar til hr. Jens Christian Lund. Men bekendtgørelsen har jeg ikke på stående fod.

Kl. 13:12

Formanden:

Det lyder som en glidende tackling, men det er også tilladt i fodbold. Det er hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:13

Jens Christian Lund (S):

Jeg synes da, det er fair, hvad ministeren siger. Jeg synes selvfølgelig, det er væsentligt, at vi alle sammen ligesom har de samme forudsætninger for at diskutere et område, der er så væsentligt som værnepligten.

Hvis jeg nu siger til ministeren, at da vi fik lavet personelloven og betænkningen, var begrundelsen for, at man kunne bevare værnepligten, at folk blev uddannet til en bestemt designingsfunktion, og at der blev ladet en speciel undersøgelse af, hvad den uddannelsesmæssige baggrund var for at kunne bestride den funktion. Er ministeren enig i, at det er hensigtsmæssigt, at vi kan fortælle de værnepligtige, hvad formålet er med, at de er blevet tvunget ind i værnepligt, og at der er brug for dem efter deres hjemsendelse?

Kl. 13:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:13

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nu er hr. Jens Christian Lund jo lovligt undskyldt, for hr. Jens Christian Lund sad ikke i Forsvarsudvalget, da vi indgik forsvarsforliget den 10. juni 2004. Det var således, at hr. Jens Christian Lund var repræsenteret ved den forhenværende forsvarsminister Jan Trøjborg og tidligere medlem af Folketinget Per Kaalund. Disse to ganske udmærkede mennesker havde en idé om, at vi skulle ændre værnepligten til det, den er i dag.

Der er så oprettet et totalforsvarsregister, man stiller tidligere værnepligtige ind i et register. Disse unge mennesker er i stand til at løse helt specifikke opgaver inden for brand og redning, bevogtning og andre ting, som kan opstå i forbindelse med terror, terrortrusler eller terrorangreb. Det er således, at de øger samfundets robusthed og vil kunne løse de opgaver, hvis, ifald, såfremt, i tilfælde af at det skulle blive nødvendigt.

Jeg vil sige til hr. Jens Christian Lund, at der er tale om en brandforsikring. Jeg har en brandforsikring hjemme på Kroghsvej nr. 28 i Holstebro, hvor jeg bor. Den brandforsikring betaler jeg hvert eneste år, desuagtet at det aldrig nogen sinde har brændt, og jeg bliver ved med at betale den. Når jeg går i min grav engang, har jeg måske brugt 200.000 kr. på en brandforsikring. Jeg kan så enten bruge de sidste timer af mit liv på at ærgre mig over, at den ikke er blevet brugt, eller jeg kan sige, at jeg søreme er glad for, at det ikke brændte. Det er det, det register bliver brugt til.

Kl. 13:14

Formanden:

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:14

Jens Christian Lund (S):

Jeg er glad for at høre, at ministeren har en brandforsikring. Jeg er også glad for, at ministeren går helljertet ind for værnepligt. Ministeren skal jo heller ikke være i tvivl om, at der er meget, der tiltaler mig. Det, jeg synes er væsentligt, når vi nu skal til at drøfte det i fremtiden, er, at vi har de samme spilleregler.

Vil ministeren sige, at hvis det, jeg har sagt her, er rigtigt, bør vi i hvert fald ændre forudsætningerne i personelloven og nok også lave en ny betænkning og måske et nyt AGV-arbejde, som kan være begrundelse for, at vi med ærlighed kan sige til de unge mennesker, hvorfor vi tvinger dem til værnepligt?

Kl. 13:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:15

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nu ved jeg ikke, hvilket hold Socialdemokraterne stiller med til forsvarsforligsforhandlingerne, men jeg kan give hr. Jens Christian Lund det håndslag, at hvis de forhandlere, Socialdemokraterne stiller med i forbindelse med forsvarsforliget, ønsker det her til en større drøftelse, kan jeg hermed sige, at så vil det blive en drøftelse, idet jeg jo har for vane at lytte til det, forhandlerne kommer med. Hvis det her er et emne, man fra Socialdemokraternes side ønsker at få diskuteret, vil det blive det i forhandlingerne.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til hr. Jens Christian Lund.

Så er det fru Julie Rademacher, og det er stadig spørgsmål til forsvarsministeren. Værsgo.

Spm. nr. US 117**Julie Rademacher (S):**

I dag har jeg et spørgsmål til forsvarsministeren i forhold til territoriet over og omkring Grønland. Det er jo sådan, at vi skal sørge for at overvåge og sikre vores territorium. Det fremgår af forsvarsloven, både af § 2 og specifikt af § 4. Vi har et Challengerfly deroppe til at varetage den opgave, men det er mit indtryk, og det indtryk fik jeg også på den arktiske konference i går af kontreadmiral Henrik Kudsk, som er chef for Grønlands Kommando, at Challengerflyet jo kun flyver på overvågningsopgaver ca. 6 dage om måneden.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren kan bekræfte dette, og hvad ministerens holdning er til, at Challengerflyet kun overvåger det grønlandske territorium 6 dage om måneden.

Kl. 13:17

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:17

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er således, at hele det arktiske spørgsmål, herunder også farvandene i og omkring Grønland og luftrummet over Grønland, har været en del af det. Forsvarskommissionen har beskæftiget sig med. Det er således, at vi i forbindelse med udførelsen af forsvarets opgaver har inspektionsskibe, som fru Julie Rademacher er bekendt med, i de grønlandske farvande. Vi har lige fået en ny klasse, der hedder Knud Rasmussen. Vi har flyvere, Challenger og Hercules, som med jævne mellemrum er i Grønland.

Det er også korrekt, som fru Julie Rademacher siger, at vi ikke har F 16 i Grønland, og et af de spørgsmål, som vil blive afklaret i forbindelse med indkøb af de næste jagerkampfly, er, hvorledes de vil være i stand til at løse opgaver i f.eks. det arktiske område. I øjeblikket har vi lige haft F 16-jagerfly i det islandske område og dermed jo selvfølgelig noget tættere på det grønlandske luftrum, end man er i dagligdagen.

Det er et spørgsmål, som jo selvfølgelig kan drøftes i forligsforhandlingerne, hvis det er således, at Stalldemokraterne har et ønske om, at der skal stilles yderligere kapacitet til rådighed i forbindelse med overvågning af det grønlandske luftrum. Overvågningen, som den foregår i dag, er – hvad skal vi sige – en del af aftalen om

forsvaret, og den opgave bliver løst ud fra de præmisser, der er sat op politisk.

Kl. 13:18

Formanden:

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:18

Julie Rademacher (S):

Forsvarsudvalget har jo senest været på tur til USA, hvor vi netop blev sat ind i tingene og også så de her kampfly flyve. Det er mit indtryk, at Joint Strike Fighter endnu ikke kan lette og lande fra baserne i Grønland og eventuelt Island, men at det især for det nordlige område i Arktis vil være påkrævet, at man opgraderer landingsstedet, så den vil være i stand til det. Super Hornet F 18 vil på mange måder være i stand til det, og hvad Gripen angår, ved vi det jo ikke endnu, fordi vi ikke har været i Sverige. Så det er jeg fuldstændig med på i forhold til forligskredsen og i forhold til det langsigtede perspektiv.

Men jeg er stadig væk bekymret, for vi har jo territoriet lige i øjeblikket. Sidste år var det første gang, hvor man kunne sejle om Grønland, og det stiller os også i år og de næste par år over for nogle udfordringer. Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren mener, at det er nok, at Challengerflyet kun flyver 6 dage om måneden, og hvorfor det kun gør det.

Kl. 13:19

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:19

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg synes, at jeg vil sige til fru Julie Rademacher, at det ikke er flytimer i det grønlandske luftrum, der er det største problem. Det største problem er faktisk farvandene og de mange skibe, der allerede sejler i og omkring de grønlandske farvande og kommer til det, når nu Vestpassagen kommer. Det er faktisk således, at man i dag har store krydstogtskibe, som sejler i de grønlandske farvande, og hvis det er således, at et krydstogtskib forulykker, vil vi ikke være i stand til at samle de her mennesker op. Og hvis man var i stand til at samle dem op, kunne man sejle dem ind eller flyve dem ind til isen, og så kunne de dø af kulde et eller andet sted.

Så vi har nogle store udfordringer, og for mig at se er det altså mere på havet, disse udfordringer ligger, end det er i luften. Det betyder ikke, at luftovervågning ikke er vigtig, for vi har jo fiskeriinspektioner, som de bl.a. også flyver. Men i forhold til miljø og menneskeliv er det kapacite-

ten på havet, der for mig at se er den største udfordring i årene fremover.

Kl. 13:22

Formanden:

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:20

Kl. 13:20

Julie Rademacher (S):

Så skulle man jo tro, at ministeren i stedet for at købe kampfly ville tale om at købe skibe. Det er jo sådan, at den mest hensigtsmæssige måde, kunne man høre på kontreadmiralen i går på Arktisk Konference, ville være, at to skibe fulgtes ad, når de sejlede. Det ville være det mest sikre.

Kl. 13:22

Men ministeren svarer ikke på mine spørgsmål. Jeg er meget bekymret over statsministerens og klimaministerens repræsentationsmuligheder i forhold til Challengerflyet. Det bliver jo netop brugt, når der er meget vigtige gæster i Grønland, og derfor er det jo, at det kun kan flyve på overvågningsopgaver for forsvaret 6 dage om måneden. Jeg er bare meget bekymret over, at borgernes penge egentlig skulle gå til at overvåge territoriet, men at statsministerens og klimaministerens repræsentationskonti måske i stedet for skulle betale dette. Så jeg vil endnu en gang spørge forsvarsministeren, om han mener, at det er nok, at Challengerflyet kun flyver 6 dage om måneden.

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jamen vi flyver den overvågning, som vi ønsker at flyve. Og jeg vil bare understrege, at det ikke er således, at statsministerens eller klimaministerens eller mit eget brug af Challengerflyets flytimer sætter sikkerheden i Danmark eller i Grønland over styr. Det er en politisk afvejning, hvor mange timer man vil bruge til miljøovervågning i Danmark og i Grønland. Vi har satset på nye skibe, og som fru Julie Rademacher ved, har vi den nye skibstype af Knud Rasmussen-klassen i Grønland.

Jeg er da villig til at diskutere det, hvis man politisk er parat til at betale prisen. Det, jeg bare vil sige, er, at med hensyn til miljø er forebyggelse jo meget vigtig, og overvågning er en del af forebyggelsen, men det er ikke alene det, der gør det. Hvis Socialdemokraterne kommer med ønsker desangående i forligsforhandlingerne, kan vi tage en åben drøftelse af det. Men forsvaret løser de opgaver, som forsvaret skal i dag.

Formanden:

Tak til fru Julie Rademacher og tak til forsvarsministeren for besvarelserne.

Den næste minister er fødevareministeren, som forefindes i salen, og den første spørger til ministeren er hr. Bjarne Laustsen. Værsgo.

Spm. nr. US 118

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg vil gerne stille et spørgsmål i forbindelse med det forlig, der er indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre på veterinærområdet. Det forlyder, at der i den forbindelse er en større liberalisering af medicinanvendelsen på vej både inden for svineproduktion og kvægbrug, og at kontrollen med det vil blive meget lemfældig, fordi der bliver skåret ned, og fordi det i øvrigt bliver sådan, at dyrlægerne bliver udfaset og erstattet af teknikere fra Plantedirektoratet.

Jeg vil gerne have ministerens svar på, om det er rigtigt, at der sker en øget liberalisering med hensyn til anvendelse af og lettere adgang til medicin i det hele taget. Og hvem skal stå for kontrollen i fremtiden?

Kl. 13:23

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 13:23

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan bekræfte, at der er indgået et veterinærforlig mellem en række konstruktive partier i Folketinget om at se på, hvordan vi kan gøre en bedre indsats på området. Og det, der er givet en meget klar melding om fra forligsparterne, som det også fremgår af aftalen, er, at vi har vedtaget at styrke indsatsen, så vi ikke ser en ubegrundet stigning i medicinforbruget, og at vi i det hele taget skal se på, hvordan arbejdet bliver tilrettelagt. Til det formål er der nedsat en række arbejdsgrupper, der vil komme med tilbagemeldinger, og så vil jeg indkalde forligskredsen til drøftelse af, hvad det så er, vi skal sætte i værk.

Så jeg kan ikke bekræfte elementerne i hr. Bjarne Laustsens spørgsmål, men sig, at vi arbejder med, hvordan vi kan gøre det bedre og i det hele taget få en mere smidig tilrettelæggelse af indsatsen på det veterinære område.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:24

Bjarne Laustsen (S):

Det kan være meget godt. Men jeg stiller jo bare et enkelt konkret spørgsmål – endda to faktisk, hvis jeg skal være helt nøjagtig – og det er jo, om der sker en øget liberalisering. Altså, noget af det, vi ved der er meget fokus på, er forbruget af medicin og på i det hele taget at have en lav medicinering, så man kun behandler de dyr, der skal behandles, og ikke bruger medicinen til at forebygge med, hvilket vi har set foregå tidligere. Derfor er det jo meget vigtigt, hvis man indgår forlig, at man så ved, præcis hvad der vil komme til at ske, og ikke siger, at man følger udviklingen og ser, hvad der sker. Hvad sker der så, hvis der er for stort medicinforbrug?

Dernæst er det vel også et spørgsmål om, hvorvidt det er teknikerne fra Plantedirektoratet, hvis jeg har ret i min antagelse, der skal løse opgaven, og om, hvorvidt de er fagligt kompetente til at løse opgaven i stedet for de dyrlæger, som vi ved har udført kontrollen hidtil.

Kl. 13:25

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:25

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vil fortsat være dyrlægerne, der skal vurdere, hvad et dyr fejler, og udskrive recepter, altså ingen tvivl om det. Der skal en faglig vurdering til. Så jeg ved ikke, hvad det er, hr. Bjarne Laustsen mener med en øget liberalisering.

Altså, det er dyrlægerne, der foretager vurderingen af sygdomme og behovet for medicin, og som jeg klart gav udtryk for, vil jeg ikke se, at der sker en ubegrundet stigning i medicinforbruget, tværtimod. Jeg synes det er meget vigtigt, at vi nøje fører kontrol med, hvad medicinforbruget er – det er absolut vigtigt. Og jeg kan også forsikre hr. Bjarne Laustsen om, at det ikke bliver teknikere, der skal ind og vurdere sygdomme hos dyr og skrive recepter overhovedet.

Men det er jo elementer i et samlet veterinærforlig, og vi vil vende tilbage til det i forbindelse med den konkrete udmøntning.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:26

Bjarne Laustsen (S):

Jeg forstår ikke helt, at ministeren siger, at det er arbejdsgrupper, der nu sidder og vurderer det

her. Er det så arbejdsgrupperne, der ender med at skulle bestemme, om det er teknikere eller dyrlæger, der skal foretage vores dyrevelfærdsbesøg i fremtiden? Og hvem er det, der skal bestemme, om medicinforbruget når et niveau, som er uacceptabelt for ministeren? For ministeren siger jo, at hun er meget opmærksom på, at der ikke sker en øgning, og det er vi fuldstændig enige om at man skal være, men vi ved fra tidligere, at hvis det er sådan, at man får en mængde medicin, at man simpelt hen får det udskrevet og har det til sin besætning, så vil der automatisk blive brugt mere, fordi fristelsen til at forhandle er for stor, i stedet for at man kun behandler efter konkret henvendelse og lader en dyrlæge gøre det.

Kl. 13:27

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:27

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan i hvert fald høre, at hr. Bjarne Laustsen er rigtig ked af ikke at være en del af veterinærforliget, for så kunne hr. Bjarne Laustsen jo deltage i de her drøftelser om, hvordan vi vil udmønte det. Jeg ved ikke, hvor hr. Bjarne Laustsen har den tanke fra, at vi vil til at give mulighed for, at man kan bruge medicin forebyggende. Jeg agter ikke at åbne op for, at man kan bruge medicin i flæng, og jeg aner ikke, hvor hr. Bjarne Laustsen har de tanker fra.

Det, jeg kan forsikre hr. Bjarne Laustsen om, er, at vi politisk i forligskredsen blandt de partier, der ønsker at tage et ansvar for vores indsats på det veterinære område, jo nøje vil drøfte, hvordan regelsættet skal være fremover. En af de ting, vi er helt enige om, er, at vi ikke vil se et stigende medicinforbrug, og vi følger nøje med i statistikkerne. Hr. Bjarne Laustsen ved også alt om, at det bliver overvåget. Så kan jeg i øvrigt sige, at bl.a. Den Danske Dyrlægeforening er gået aktivt ind i arbejdsgruppen, og det hilser jeg meget velkommen, for det er vigtigt, at vi også får de faglige bud på, hvordan vi bedst gør den veterinære indsats.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Næste spørger er hr. Jørn Dohrmann, og det er stadig til fødevareministeren. Værsgo.

Spm. nr. US 119**Jørn Dohrmann (DF):**

Tak. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om hun er indstillet på at give klarere forbrugerinformation om f.eks. naturelmarineret kyllingekød. Vi ved jo, at der er mange forbrugere, der føler sig misinformeret om, hvad der egentlig ligger bag ordet naturelmarineret. Derfor er mit spørgsmål til ministeren ganske enkelt: Vil man sikre en klar information til forbrugeren? Vil man f.eks. udarbejde nye retningslinjer på det her område, eller hvordan vil man sikre forbrugerne på det her område?

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er fuldstændig enig i med hr. Jørn Dohrmann i, at det er vigtigt med klar information til forbrugerne, og at der også er klare krav til mærkning, så forbrugeren har mulighed for at vide, hvad det er for en fødevarer, vedkommende køber. Jeg vil mene, at de regler, der er på området i dag, faktisk giver en klar information, og at de giver de oplysninger, som forbrugeren har behov for. Jeg vil naturligvis gerne drøfte, om der er andre ting, der kunne være i spil, men i forhold til neutralmarineret kyllingekød er der et klart krav om, at det skal fremgå af emballagen. Det er i øvrigt et begreb, som bliver brugt i mange lande, og som har været anvendt i Danmark i mange år.

Kl. 13:28

Mit bedste bud er, at vi faktisk giver en rigtig god information til forbrugerne på det her område. De, der ønsker mere information, kan også på Fødevarerstyrelsens hjemmeside sætte sig endnu mere ind i det. Men det, der er afgørende, når forbrugerne står ved køledisken, er, at der er en mærkning, der viser, at det her er marineret kød i modsætning til fersk kød.

Kl. 13:29

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:29

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen der er jo mange forbrugere, der føler sig lidt på herrens mark, kan man sige, når de står ved køledisken og ikke lige har internetadgang til den hjemmeside, som ministeren henviser til. Vi ved godt, at nogle af produkterne indeholder op til 40 pct. vand eller andre tilsætningsstoffer,

netop for at produktet skal se mere indbydende ud, og derfor vil jeg bare endnu en gang spørge ministeren: Hvordan har man tænkt sig at gå ind og se på, hvordan man kunne lave om på det her område? Er det ved at nedsætte en arbejdsgruppe på det her område for ligesom at undersøge, om vi kunne sætte en øvre grænse for, man kan kalde det sminkning af de her pumpede produkter, sådan at forbrugerne føler sig mere klædt på til at vælge de rigtige varer på hyldeerne?

Kl. 13:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:30

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

I den forstand er der sådan set en øvre grænse i dag, for der er en eller anden teknisk grænse for, hvor meget vand produktet kan indeholde. Forbrugeroplysningen ligger jo i, at man skal fortælle om kødindholdet i produktet. Så jeg mener, at der er god mulighed for forbrugerne for at gennemskue, hvor meget kød der egentlig er i den her vare, man nu køber, og som sagt skal der være en klar mærkning af produktet.

Men jeg vil være åben over for forslag til, hvad vi kunne gøre anderledes. Er der nogle ting, der kunne skærpes? Og der vil jeg gerne foranlediget af spørgsmålet – nu er det jo også noget, vi tidligere har drøftet i Fødevarerudvalget – spørge Fødevarerstyrelsen, hvorvidt man synes, der kunne gøres andet og mere end det, der bliver gjort i dag.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:31

Jørn Dohrmann (DF):

Så vil jeg godt spørge ministeren direkte, om man kan regne med, at det ender med, at der kommer en procentangivelse af, hvor meget vand der må være i det kød, som bliver solgt ude fra kølediskene. For vi ved godt, at i dag passer tallene for det, man oplyser, ikke med det faktiske indhold i produkterne. Derfor er vi jo nødt til at have en klar angivelse af, hvor mange procent der må være i kødet. Er det f.eks. 13 pct., eller er det 20 pct. vand, man må pumpe ind i kødet? Og vil det også indgå i arbejdet, som jeg forstår ministeren vil gå i gang med, at man oplyser om, hvordan vandet er kommet ind i kødet – om det er pumpet direkte ind i kyllingerne, sådan som vi kunne forstå på nogle af de udsendelser, der har været vist i tv? Er det nogle af de

ting, som ministeren agter at arbejde videre med?

Kl. 13:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:32

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, det er det ikke umiddelbart. Jeg tror ikke, at det som sådan er vigtigt for forbrugerne at vide, hvordan vandet er blevet tilsat. Jeg tror også, at vi nøje skal overveje, hvilke ting vi synes fødevarerne skal mærkes med, og vi skal sikre, at det altid er relevant og nødvendig information for forbrugerne. Der vil jeg ikke umiddelbart synes at metoden er en relevant oplysning at videregive. Det, jeg synes er vigtigt, er, at det klart fremgår, hvor stort kødindholdet er i produktet. Så ved man noget om, hvad det er, man betaler for, og hvor meget af prisen der så relaterer sig til det vandindhold, der måtte være.

Men i forhold til den problemstilling, som hr. Jørn Dohrmann anfører, synes jeg også, det er et spørgsmål om, hvorvidt de regler, der er på området, også bliver overholdt. Der er det vigtigt med en god kontrol på området, og jeg har jo tidligere berettet om, at vi fører kampagner for at sikre, at man overholder gældende regler, og også samler op på det, hvis der har været problemer. Der vurderer Fødevarestyrelsen med mellemrum, hvornår der igen er brug for at sætte ind på et bestemt område, og det her er jo et af de områder, der absolut er til vurdering.

Kl. 13:33

Formanden:

Tak til hr. Jørn Dohrmann.

Næste spørgsmål er fra fru Bente Dahl til fødevareministeren. Værsgo.

Kl. 13:33

Spm. nr. US 120

Bente Dahl (RV):

Tak. Altinget oplyser den 30. marts, at regeringens plan »Grøn Vækst« atter er blevet udskudt, denne gang til ugen efter påske. Det undrer mig, at den bebudede ambitiøse plan med den lovende overskrift »Grøn Vækst« udskydes gang på gang, samtidig med at regeringen, hver gang vi fra oppositionens side spørger om et eller andet, bruger det som svar, at den grønne vækstplan er på trapperne.

Regeringens politik tilgodeser i høj grad landbruget og dets betingelser. Der bor ca. 800.000 mennesker i landdistrikterne, og heraf har vi

knap 16.000, der er fuldtidslandmænd. Hvordan vil »Grøn Vækst«-planen være for de 800.000, altså for alle dem, der bor på landet?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er rigtigt, at det har taget os lidt længere tid at blive færdig med »Grøn Vækst«-udspillet, og det er jo simpelt hen, fordi det er en meget kompleks udfordring at finde løsninger, både i forhold til den beskyttelse af natur og miljø, som vi gerne vil sikre, og samtidig skabe gode rammevilkår for landbruget og mulighed for vækst inden for landbrugsproduktionen. Men det er rigtigt, at tidshorisonten nu er, at vi engang efter påske kan komme med et udspil, der jo så giver anledning til gode drøftelser af, hvad det er, vi skal satse på i den forbindelse.

For mig er det vigtigt, at vi ikke kun tænker i nogle fornuftige rammevilkår for landbruget og i det hele taget for de produktioner, der foregår ude i landdistrikterne, men at vi så samtidig også indtænker, hvad der kan være af aktiviteter, hvad der er af fællesskaber, og hvad det er, der gør det attraktivt at bo i landdistrikterne. Det vil vi i regeringen arbejde videre med.

Noget af det, der har givet rigtig positive resultater, har jo været etableringen af de lokale aktionsgrupper, LAG'erne, der nu er i fuld gang med at føre projekter ud i livet.

Så det er – hvis det måske bl.a. er det, der ligger i fru Bente Dahls spørgsmål – en del af den prioritering, som regeringen fremover vil give i landdistriktsprogrammet.

Kl. 13:36

Formanden:

Fru Bente Dahl.

Kl. 13:36

Bente Dahl (RV):

Jeg kan godt præcisere mit spørgsmål. Der ligger det, som ministeren siger som en overskrift: beskyttelse af natur og miljø i samarbejde med landbruget: Hvordan vil regeringen prioritere de forskellige tiltag, der skal være i landdistrikterne? Som det er nu, er jeg ikke så imponeret over den måde, regeringen prioriterer på – det er i høj grad en prioritering, som er på landbrugspræmisser – og mit spørgsmål går på, om prioriteringen bliver anderledes, når nu overskriften hedder »Grøn Vækst«.

Jeg kan fortælle ministeren, at Det Radikale Venstre kom med en grøn vækst-plan i går, hvor

vi har en lang række forslag, og jeg vil da se frem til; at ministeren måske bruger nogle af dem. De er: Naturen skal udgøre mindst 30 pct. af Danmarks areal; udviklingen af grøn teknologi skal forstærkes markant; det konventionelle landbrug skal gradvis udfases; økologien skal fremmes. Det var en lille buket.

Kl. 13:37

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 13:37

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan sige til fru Bente Dahl, at de elementer absolut indgår i regeringens overvejelser om grøn vækst, og hvad det er, der skal sættes på. Altså, jeg deler fuldstændig tanken om en satsning på f.eks. grøn teknologi; det er noget af det, der er rigtig vigtigt i forhold til både at kunne have en fornuftig produktion og så samtidig beskytte natur og miljø. Så jeg ser gerne, at vi kommer videre i udviklingen af nye teknologier, og at vi skaber mulighed for, at der rent faktisk bliver investeret i den her grønne teknologi på landbrugene rundt omkring.

Mere natur er regeringen også optaget af, ligesom det jo er dejligt at se, at vi klarer os superflot i forhold til den økologiske produktion. Danmark er i år årets økologiland, og det er også noget af det, der giver ekstra muligheder for at afsætte økologiske produkter på andre markeder.

Så jeg synes i høj grad, vi er inde på det spor, fru Bente Dahl efterlyser, og jeg kan også forsikre fru Bente Dahl om, at det er elementer, som vi har med i »Grøn Vækst«, og som vi vil give noget prioritet.

Kl. 13:38

Formanden:

Fru Bente Dahl.

Kl. 13:38

Bente Dahl (RV):

Tilbage står jo, hvordan det skal komme til udmøntning. I dag står landbruget for 19 pct. af den danske udledning af drivhusgasser, bare for at nævne ét tal, og det ville dog være rimeligt, at erhvervet var med til at bidrage til at få udslippet bragt ned for at skåne miljøet og klimaet.

Så tilbage står spørgsmålet til fødevareministeren: Hvordan er planerne til opfyldelse?

Kl. 13:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:38

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vil jeg gerne fortælle nærmere om engang efter påske, når vi offentliggør vores udspil og har fået vurderet de enkelte elementer, der skal indgå, og hvordan prioriteringerne skal være.

Men det er jo helt rigtigt, at vi også ud over beskyttelse af natur og miljø skal indtænke klimabelastningen og se på, hvad landbruget kan bidrage med på det område. Og der er jo, synes jeg, en stor villighed fra landbrugets side til at nedbringe f.eks. CO₂-belastningen, hvilket vi har kunnet se over de senere år.

Der, hvor jeg synes, det er problematisk, er, når fru Bente Dahl taler om den her afvikling af det konventionelle landbrug. Der er jeg i virkeligheden overrasket over, at Det Radikale Venstre fuldstændig forbigår den enorme betydning, landbrugsproduktionen har for det danske samfund som sådan, både med hensyn til eksport og arbejdspladser. Hvad det angår, er det altså vigtigt at finde en balance med hensyn til udviklingen inden for det økologiske – hvad det kan bære, hvad der er markedsbaseret – hvor vi så samtidig sikrer, at vi har en effektiv og udbytterig landbrugsproduktion i Danmark.

Kl. 13:39

Formanden:

Tak til fru Bente Dahl. Næste spørger til fødevareministeren er hr. Per Clausen. Værsgo.

Kl. 13:39

Spm. nr. US 121**Per Clausen (EL):**

Det er rigtigt nok, at vi venter med stor spænding på »Grøn vækst« fra regeringen, for stort set alle andre har jo spillet ud.

Men man kan vel være en lille smule bekymret, når man hører det sidste, ministeren her siger om »Grøn vækst«, for der forstår jeg på ministeren, at hun mener, at det konventionelle landbrug sådan økonomisk og eksportmæssigt er en fantastisk stor succes. Men er ministeren ikke enig med mig i, at hvis vi kigger på f.eks. økonomien i svineproduktionen i dag, kan vi se, at den faktisk ikke er særlig gunstig? Den er ikke gunstig for landmændene, og den er sådan set, hvis man ser på de samlede udgifter i forbindelse med svineproduktionen, heller ikke samfundsøkonomisk særlig gunstig. Det er jo ikke nødvendigvis sådan økonomisk set et rent tabeligt projekt, når Det Radikale Venstre f.eks. taler om at omlægge til økologi.

I den sammenhæng vil jeg bare spørge ministeren: Er et af problemerne med at få det her grøn vækst-papir færdigt ikke, at det vigtigste for ministeren er at sikre, at der fortsat kan være vækst i industrilandbruget, og så må vi se, om vi kan få miljøet til at passe ind i den sammenhæng? Det er måske lige præcis det regnestykke, det kniber med at få på plads. Og det er forklaringen på, at det går uendelig langsomt med at få det her udspil gjort færdigt.

Kl. 13:41

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:41

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan fortælle hr. Per Clausen, at det er rigtigt, at der fra min side bliver lagt vægt på, at vi fortsat kan have en fornuftig landbrugsproduktion i Danmark, og at vi har nogle gode erhvervsmaessige rammer for landbrugsproduktionen, herunder både det konventionelle og det økologiske. Jeg mener, det ville være forfejlet at satse udelukkende på den økologiske produktion, også selv om der vil være industrilandbrug i den økologiske produktion, fordi vi så mister en hel masse i forhold til den produktion, der i dag foregår under konventionelle forhold.

Så for mig at se handler det om at sikre en god udviklingsmulighed i den økologiske produktion baseret på den efterspørgsel, der måtte være, dvs. fornuftige rammer i forhold til omlægningsstøtte og initiativer, der kan fastholde og fremme den position, Danmark har på det økologiske felt i dag. Men det vil være at smide barnet ud med badevandet, som man siger, hvis man ville droppe det konventionelle landbrug.

Kl. 13:42

Formanden:
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:42

Per Clausen (EL):

Men ser ministeren ikke bort fra den kendsgerning – som man kan være trist til mode over eller mindre trist til mode over, alt afhængigt af temperament og politisk udgangspunkt – at det etablerede konventionelle landbrug befinder sig i en økonomisk krise, at det faktisk er sådan, at landbruget og landmændene er meget tæt på at være gået fallit som fag betragtet og som branche betragtet? Der eksisterer en meget, meget grundlæggende økonomisk krise, som skal ses i sammenhæng med, at den måde, vi har udviklet landbrugsproduktionen på i Danmark, er en meget, meget stor belastning for natur og miljø.

Kunne det ikke danne udgangspunkt for, at ministeren f.eks. kunne have den måske beskeden ambition, at det fremover skal være sådan, at vi også får overskud på den betalingsbalance, der vedrører økologien? For kendsgerningen er jo, at verdens økologiland nr. 1 importerer økologiske fødevarer for flere penge, end vi eksporterer. Og det må da vel være en ambition for ministeren, at det tal skal vendes om.

Kl. 13:43

Formanden:
Fødevarerministeren.

Kl. 13:43

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil starte med at sige, at jeg er rigtig glad for at kunne notere mig hr. Per Clausens bekymring for udviklingen i landbruget, for det er helt rigtigt, at der er tale om en meget alvorlig situation, og svinesektoren især er meget, meget hårdt ramt af de gældende svinepriser. Der er jo mange ting, der spiller ind. Så derfor er det også en ekstra stor udfordring at ville have de her meget høje ambitioner, som vi har i regeringen, om en bedre beskyttelse af natur og miljø. Det kræver, at vi tænker i nye metoder, i nye teknologier, i biogas og andre ting, som netop gør, at vi så kan løfte opgaven og stadig væk have en stor produktion, samtidig med at vi faktisk også har en rigtig dejlig natur og et dejligt miljø omkring os.

Det er jo den balancegang, der skal findes, og der mener jeg, det er forfejlet, hvis man udelukkende vil satse på økologi. Økologien ser jeg gerne udvikle sig. Jeg vil også gerne være med til at fremme den og understøtte den gennem forskellige tiltag, men vi skal ikke på grund af dårlige økonomiske tider for en branche nu sætte alt det over styr i forhold til, hvor meget det fylder i det danske samfund og rent faktisk skaber af produktion og arbejdspladser.

Kl. 13:44

Formanden:
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:44

Per Clausen (EL):

Når jeg hører fødevarerministeren tale i dag, er det lidt ligesom at høre en industriminister for 20-30 år siden, hvor tanken om, at dansk industri ikke skulle være domineret af skibsværfter og cementindustri lød frygtelig farlig for dem.

Mit spørgsmål til ministeren er derfor: Skal det ikke netop ske i en situation, hvor man kan konstatere, at det etablerede, det eksisterende landbrug er ude i en både økonomisk og miljø-mæssig krise? Der kræves store omlægninger.

Det er ministeren sådan set enig i; ministeren vil bare investere enorme beløb i ny teknologi, selv om man måske med fordel kunne investere et mindre beløb i en omlægning af produktionen, som på lidt længere sigt kunne vise sig både at være miljømæssig og økonomisk bæredygtig. Jeg kan ikke forstå, at ministeren kan være tilfreds med, at vi i et land, der påstår at være et frontland i forhold til økologi, ikke er i stand til at eksportere økologiske produkter for en større værdi end det, vi importerer for. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er, fordi hr. Per Clausens forudsætninger er forkerte. Den forudsætning umiddelbart at antage, at økologien til enhver tid vil være bæredygtig og til enhver tid vil være rentabel, køber jeg simpelt hen ikke. Jeg vil gerne understøtte en udvikling på området, og det bliver rigtig spændende at se i den krisesituation, vi er i, om fremgangen i efterspørgslen på de økologiske produkter så også fortsætter. For gør den det, er jeg også enig i, at den så er en vigtig del af den danske landbrugsproduktion.

Men det, der jo er rigtig trist at opleve i dag, er hr. Per Clausens negligering af, hvad landbrugsproduktionen egentlig betyder for det danske samfund, hvad den betyder for fødevarerindustrien som sådan. Der er det helt afgørende, at der er råvareleverandører, der kan levere kvalitetsprodukter til videre forarbejdning og til at skabe den her beskæftigelse i sektoren. Jeg synes, det er smadderærgeligt, at hr. Per Clausen ikke lægger vægt på det.

Kl. 13:46

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det hr. Ole Vagn Christensen med spørgsmål til fødevareministeren. Værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 122**Ole Vagn Christensen (S):**

Mit spørgsmål ligger i forlængelse af den dialog, ministeren og jeg havde om spørgsmål nr. S 1741. Da fik jeg det svar af fødevareministeren, at det selvfølgelig er ministerens ansvar, hvad der foregår inden for den ressort, ministeren har med at gøre, og at hun dermed tager ansvar for,

hvad der foregår i Fødevareministeriets regi. Derfor må jeg gå ud fra, at ministeren så talte mod bedre vidende, da ministeren fortalte, hvordan det sådan set gik med samarbejdet, og hvordan man sådan set løste opgaverne i Fødevarestyrelsen.

Det referat, jeg er kommet i besiddelse af, siger, at der i Fødevarestyrelsen er optjent 98.000 timer i fleks- og merarbejde. Hvordan har ministeren sikret sig, at denne afvikling kan ske, samtidig med at man laver store nedskæringer og skal løse de opgaver, der er fastsat i diverse bekendtgørelser? Her skal jeg nævne kontrol-frekvensbekendtgørelsen fra 2009.

Når jeg tager det her spørgsmål op, er det sådan set, fordi de her oplysninger jo skulle have været ministeren i hænde, da ministeren gav sin fremstilling af, hvordan vi kan klare fødevarer-sikkerheden, og hvordan vi kan klare kontrol-len, og fortalte, at det var i orden.

Derfor er jeg meget spændt på at høre nu: Har ministeren kendskab til disse ting, og havde ministeren kendskab til disse ting, da hun besvarede mit spørgsmål?

Kl. 13:48

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 13:48

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har ikke kendskab til, hvad det er for et referat, hr. Ole Vagn Christensen refererer til, og jeg har ikke kendskab til, hvor mange timer der måtte være optjent i fleks- og merarbejde i Fødevarestyrelsen. Men jeg skal gerne, hvis hr. Ole Vagn Christensen ønsker det, bringe disse spørgsmål videre til ledelsen i Fødevarestyrelsen og få oplyst, hvad det er for nogle tal, der gør sig gældende.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:49

Ole Vagn Christensen (S):

Det er jeg selvfølgelig glad for at høre, men jeg er altså meget skuffet over de besvarelser, som ministeren gav, og over at ministeren så ikke er vidende om, hvad der foregår i forbindelse med f.eks. drøftelser i hovedsamarbejdsudvalget.

Men der render et helt andet rygte rundt, vil jeg sige til ministeren, og det er, at man fra medarbejdernes side fremover skal undlade at give så mange påbud. Ved at undlade at give påbud kan man få tid til at få sat det rigtige antal krydder, altså det rigtige antal tilsyn.

Her er jeg nødt til at sige til ministeren – jeg ønsker ikke, at ministeren skal kommentere rygter af den slags – at jeg synes, det er en alvorlig situation, hvis det er sådan, man tilrettelægger arbejdet fremover, og det håber jeg ministeren er enig med mig i.

Kl. 13:50

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:50

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Vagn Christensen, og jeg finder det aldeles uholdbart, at der er nogen, der på den måde vil sætte spørgsmålstegn ved Fødevarestyrelsens måde at udføre sin kontrolopgave på. Selvfølgelig er der ikke nogen, der kunne drømme om at undlade at give et påbud, hvis man mener, at det er relevant i situationen. Altså, jeg finder det helt uacceptabelt, at der er nogen, der – efter hr. Ole Vagn Christensens udsagn – skulle sende sådanne rygter i omløb.

Den økonomiske situation i Fødevarestyrelsen handler altså om, at der er et underskud i forhold til bl.a. finansloven for 2009, og det skal man finde ud af at kunne håndtere. Bl.a. kan man konstatere, at der i hvert fald er ansat flere personer, end der er bevilling til, og at der nok også har været flere personer ansat, end der egentlig påkræves til at løse en række opgaver. Og det er det, man nu tager hånd om i Fødevarestyrelsen.

Kl. 13:51

Formanden:
Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:51

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har svært ved at se det her, vil jeg sige til ministeren, altså at ministeren kan undlade at være opmærksom på, at der er 98.000 timer i fleks- og merarbejde, som medarbejderne er blevet bedt om at afvikle i 2009, samtidig med at man så har lavet de nedskæringer, som man har. De 98.000 timer i fleks- og merarbejde er jo nogle, der er fremkommet, fordi der har været arbejdsopgaver, der skulle løses. Jeg kan forstå, at de arbejdsopgaver ikke skal løses i 2009, og de bliver heller ikke udført med de nedskæringer, der er lagt op til.

Derfor er jeg nødt til at sige til ministeren, at jeg synes, det er alvorlige ting, jeg her trækker frem, og jeg håber virkelig, at ministeren – inden der gribes til afskedigelser – får styr på det her område. Jeg synes, det er forfærdeligt, at det er

Fødevarestyrelsens nye direktør, der skal stå med den her abe.

Kl. 13:52

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:52

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har al respekt for hr. Ole Vagn Christensens optagethed af medarbejdernes situation i Fødevarestyrelsen. Det er godt at opleve, at der er en interesse for arbejdsglæden – som vi talte om sidst, hvor der var spørgsmål om det – og i det hele taget for, at der er nok ressourcer til opgavevaretagelsen. Jeg deler jo interessen for, at vi når resultaterne på de forskellige områder.

Jeg har tillid til, at Fødevarestyrelsens ledelse kan håndtere den her situation og også kan prioritere budgettet og få det til at hænge sammen i forhold til de opgaver, der skal løses. Og jeg bør måske lige gøre opmærksom på, at de årsværk, der nu falder væk, svarer til 1,8 pct. af det samlede antal årsværk i styrelsen. Det, der jo især er fokus på, er nogle af de administrative opgaver, men derudover vil vi jo også lave en gennemgribende gennemgang af Fødevarestyrelsens økonomi for at finde ud af, hvad det egentlig er, der er årsag til, at det her underskud er opstået.

Kl. 13:53

Formanden:

Tak til hr. Ole Vagn Christensen og tak til fødevareministeren. Hermed sluttede spørgetimen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13.53).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Jeg kan oplyse, før vi går i gang, at fra og med i dag begynder hvert spørgsmål med, at spørge-

ren læser sit spørgsmål op, således at ministeren ikke skal stå og referere, hvad der egentlig spørges til, men kan give svaret.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1799

1) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Var det hensigten med det frie valg af a-kasse, at personer, der bliver ledige, skal bringes til tiggerstaven?

Skriftlig begrundelse

Der henvises bl.a. til artiklen »A-kasserne under pres« i Jyllands-Posten den 27. marts 2009. Det frie valg af a-kasse har medført, at nogle a-kasser har tiltrukket nye medlemmer uden at tænke på at sikre sig tilstrækkelige ressourcer til at behandle disse medlemmer ordentligt. Når udviklingen i ledigheden, som det desværre er tilfældet p.t., går markant i den forkerte retning, sidder nyledige medlemmer af disse a-kasser tilbage med store økonomiske problemer i form af en stærkt forsinket dagpengeudbetaling.

Formanden:

Det er hr. Ole Vagn Christensen, der bliver den første til at læse sit spørgsmål op til beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 14:01

Ole Vagn Christensen (S):

Var det hensigten med det frie valg af a-kasse, at personer, der bliver ledige, skal bringes til tiggerstaven?

Kl. 14:01

Formanden:

Så er det beskæftigelsesministeren, der svarer.

Kl. 14:01

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Baggrunden er jo, at arbejdsløshedskassen for selvstændige på deres hjemmeside har skrevet, at der er 6-8 ugers ventetid på at få dagpenge udbetalt, og jeg er enig i, at det umiddelbart virker som lang tid. Men jeg må jo så også erkende, at jeg ikke kender de konkrete omstændigheder, og jeg går altså ikke ind i en konkret vurdering af de enkelte a-kassers sagsbehandlingstid. Det er Arbejdsdirektoratet, der skal se på det, og direktoratet har oplyst over for mig, at man samme dag som Jyllands-Posten bragte den her arti-

kel, har skrevet til ASE og bedt om en redegørelse for a-kassens aktuelle sagsbehandlingstid.

Men det er vigtigt at understrege i den her sag, at ledige i dag jo har et valg. Siden 2006 har man haft mulighed for frit at vælge a-kasse, og derfor kan man altså i dag som a-kasse-medlem stemme med fødderne og fravælge en a-kasse, hvis man føler sig dårligt behandlet. Jeg vil sige, at en kort sagsbehandlingstid jo burde være et succeskriterium for en a-kasse. Men det skal jo – og det er den anden side af medaljen – samtidig sikres, at der ikke sker fejludbetalinger af dagpenge, og derfor skal man i a-kassen sikre sig, at man har det tilstrækkelige grundlag, inden man udbetaler dagpenge.

Jeg synes altså, det er naturligt, at a-kasserne tilstræber en så billig og effektiv administration som overhovedet muligt, men der kan jo være store udsving i arbejdsopgaverne, som nogle a-kasser aktuelt oplever, og derfor vil der sikkert i en kortere overgangsperiode kunne være pres på a-kassen, og det medfører, at der er en lidt længere sagsbehandlingstid.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:03

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren – eller beskæftigelsesministeren hedder det jo i dag, men da vi diskuterede det her for mange år siden, var det jo en arbejdsminister: Det er jo bagsiden af det frie valg, vi klart og tydeligt ser her. Jeg ved godt, at beskæftigelsesministerens ministerium har tjent en hel del penge på at udbyde det frie valg som en billigere administration, og det er jo så det, vi nu har konsekvensen af – at det er den enkelte ledige, der skal bære prisen for det. Jeg tror kun, det er en begyndelse, vi nu har set her med ASE. Og når jeg tror, det er en begyndelse, er det, fordi netop det, at man laver billige kontingenter, jo betyder, at man sådan set ikke har nogen administration til at tage sig af de ledige. Ministeren kan jo sagtens stå her og sige, at det ikke er hans problem, at det er den enkeltes problem eller Arbejdsdirektoratets problem, når han ikke har sørget for, at der er økonomi til disse ting.

Jeg mener helt klart, at det er regeringens ansvar, og her bliver det udstillet meget klart, hvad det betyder med det frie valg. Det er derfor, jeg har brugt ordet tiggerstaven. Man skal enten hen og tigge sin bank om at få lov til at få et lån for at kunne klare sig, eller, som det også blev

sagt her, man kan henvende sig på socialkontoret. Jeg synes, det er nogle nedværdigende metoder at udsætte folk for. Jeg håber, ministeren er enig i, at det ikke kan tolereres, at man løser opgaven på den måde.

Kl. 14:05

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:05

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror jo, at ved at der er konkurrence mellem a-kasserne, sikrer man ikke alene det billigste produkt, men man sikrer altså også, at der konkurreres på kvaliteten i a-kasserne. Der er efter min mening ingen grund til at tro, at hvis man stavnsbandt mennesker til en bestemt a-kasse, skulle det betyde, at sagsbehandlingstiderne blev anderledes. Jeg vil jo så sige, at siden det frie valg blev indført i 2002, er sagsbehandlingstiderne i a-kasserne gået ned, og jeg tror, at i ukomplicerede sager er sagsbehandlingstiden 4 uger.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:06

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er nødt til at sige til beskæftigelsesministeren, at det jo er nu, systemet skal stå sin prøve, og nu har vi set, hvad det er for resultat, det her system fører til. Jeg ønsker ikke at gå ind i en diskussion om den ene eller den anden form for a-kasse. Jeg ønsker, at de, der tilmelder sig arbejdsløsheds-kassen, er sikre på, at de kan få deres ydelser, og at de kan få dem til den tid, de skal have dem i henhold til den lovgivning, der er lavet for, hvornår vi mener der skal udbetales dagpenge. Det er derfor, jeg rejser spørgsmålet.

Jeg synes, at det her system spiller fallit i øjeblikket, og at det er den ledige, som betaler prisen for det, og det skyldes den stigende arbejdsløshed, som vi nu kommer til at opleve. Det er jo ingen sag, når man ridder på en bølge, der går den anden vej, så ligesom at sige: Jamen der kan I bare se, det her er jo en succes. Nej, det er nu, det skal stå sin prøve.

Kl. 14:07

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:07

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er jo sådan set ked af, hvis hr. Ole Vagn Christensen ikke tror på a-kasse-systemet og tror, at det har spillet fallit, for så må vi da overveje, hvordan systemerne i fremtiden skal være. Jeg går da ikke ud fra, at hr. Ole Vagn Christensen vil forbyde folk selv at vælge, hvilken a-kasse de vil være medlem af. Det ville da efter min opfattelse være et utroligt tilbageskridt. Men hvis man skal tage det for pålydende, er det jo det, hr. Ole Vagn Christensen vil foreslå.

Jeg ved ikke, om hr. Ole Vagn Christensen vil foreslå, at man laver én stor statslig a-kasse, der så kan løse de her problemer. Jeg har været tilhænger af, at vi har de her forskellige a-kasser, og at man kan vælge imellem dem. Der synes jeg at medlemmerne af a-kasserne må vurdere, om den a-kasse, de er medlem af, lever op til deres forventninger, og hvis den ikke gør det, må de vælge en anden.

Kl. 14:08

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:08

Ole Vagn Christensen (S):

Genialt svar, må jeg sige, men det holder sig jo ikke til dagsordenen. Jeg spurgte til hensigten med det frie valg. Det var det frie valg, jeg sådan set gjorde opmærksom på har spillet fallit, når ordningen med det frie valg ikke kan løse opgaven. Det var det, det handlede om, så beskæftigelsesministeren skal lade være med at komme ind på alt det andet. Det kan vi godt tage en diskussion om, men det bliver på en helt anden måde, det bør foregå. Det er ikke her i spørgetiden.

Men jeg vil gerne holde fast i, om det er kvalitet, når man skal bringes til enten at gå til sin bank eller til et socialkontor, hvor man skal stå ydmygt og bede om sine penge, fordi ordningen med det frie valg ikke kan løse opgaven.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:09

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har Arbejdsdirektoratet skrevet til den pågældende a-kasse for at høre, hvad forklaringen er på det her. Jeg vil bare sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg generelt tror, at mennesker har godt af, at de selv kan vælge. Jeg synes ikke, det var specielt bedre, dengang man var stavns-

bundet til en speciel a-kasse. For vi kan jo se, hvis vi tager den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, at den er faldet jævnt igennem årene siden 2002, og det var i 2002, at man fik det frie valg. Så jeg tror faktisk, at det frie valg har hjulpet med til en generelt lavere sagsbehandlingstid. Den er i hvert fald lavere, end den var, dengang man havde stavnsbundne medlemmer af a-kasser.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 1800

2) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Hvad agter ministeren at gøre for at løse de problemer, som det frie valg af a-kasse har medført for personer, der bliver ledige?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1799.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Vagn Christensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:10

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg ved ikke hvad det er for en sagsbehandlingstid, man taler om – undskyld, jeg skal læse spørgsmålet op: Hvad agter ministeren at gøre for at løse de problemer, som det frie valg af a-kasse har medført for personer, der bliver ledige?

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:10

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det frie valg af a-kasse har ikke medført problemer for personer, der bliver ledige. Tværtimod mener jeg, at fri konkurrence mellem a-kasserne sikrer, at a-kasserne yder den bedst mulige service over for de ledige.

A-kassernes gennemsnitlige sagsbehandlingstid er konstant faldet fra 2002 og frem til i

dag, og jeg vil ikke undlade at nævne, at det netop var i 2002, regeringen gav mennesker mulighed for at vælge, og at man kunne lave tværfaglige a-kasser. Dermed blev konkurrencen øget.

Jeg vil i øvrigt gerne understrege, at ingen ledige mister deres dagpenge. Når a-kassen har godkendt anmodningen om dagpenge, får den ledige udbetalt dagpenge for hele ledighedsperioden. Det gælder således også, selv om en a-kasse har været nogle uger længere om sagsbehandlingen end forventet.

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:11

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan forstå, at beskæftigelsesministeren er glad for det frie valg, og det er jo fint. Men jeg kan også forstå, at ministeren ingen løsning har på konsekvenserne af det frie valg i netop den situation, som vi jo har drøftet.

Jeg er derfor nødt til at spørge beskæftigelsesministeren: Synes ministeren virkelig, det er rimeligt, at folk skal tigge om at få penge, for at de kan overleve, fordi udbetalingerne ikke finder sted i henhold til den lovgivning, som vi sådan set har fastsat herinde i Folketinget? Jeg troede, at jeg havde fået et svar fra beskæftigelsesministeren om, at der selvfølgelig skulle gøres noget for at få det her strammet op, og at hvis det var nødvendigt, skulle de der foretagender, som jeg mener har tjent mange penge på det frie valg, pålægges at få ansat nogle mennesker, så folk kunne få en rimelig behandling i de a-kasser.

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:12

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som sagt har Arbejdsdirektoratet jo skrevet til den pågældende a-kasse i anledning af den artikel, der var i Jyllands-Posten. Der må vi jo så se, hvad svaret er.

Generelt set er sagsbehandlingstiderne i a-kasserne faldet. De er faldet, siden dengang man var tvangsmedlem af en a-kasse, og dengang der var eksklusivbestemmelser og alt det der, hvor folk blev snøret ind i bestemte foreninger.

Men vi kan glædeligvis konstatere, at sagsbehandlingstiderne er faldet, og jeg tror også, at man kan sige, at det selvfølgelig også vil være et konkurrenceparameter a-kasserne imellem, at

de er i stand til at levere en ordentlig service og ydelser inden for en kort periode.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:13

Ole Vagn Christensen (S):

Sagsbehandlingstiden er faldet, siger ministeren. Det, det handler om, er sådan set, at der er nogle mennesker, der ikke som sædvanlig har kunnet modtage deres understøttelse, og at de nu skal vente 4-6 uger, som tingene er forelagt.

Det er derfor, de er blevet henvist til så at måtte gå til deres bank, eller også må de gå på socialkontoret, hvis de vil overleve, eller også må de bruge de eventuelle penge, som de ikke har. I gamle dage var det jo købmandsbogen, der holdt for, men der er jo ikke så mange, der har sådan en i dag, vil jeg sige til ministeren.

Det er ikke det der med sagsbehandlingstiden, jeg er interesseret i, men jeg er interesseret i, om man følger den lovgivning, der er for udbetalinger.

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:14

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi interesserer os jo også meget for, at man følger lovgivningen, og der er jo et omfattende tilsyn med a-kasserne. Jeg tror bare, at det ikke er særlig god pr for en a-kasse, hvis det hedder sig, at man skal vente i månedsvis på at få sin understøttelse udbetalt, så jeg tror faktisk, at de her ting vil rette sig ind. Men jeg har fået at vide, at direktoratet har skrevet til den pågældende a-kasse, og når vi har fået svaret, vil vi vide noget om, hvorfor der skulle være 6-8 ugers ventetid.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:15

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren siger, at det vil rette sig ind. Det tror jeg da også, men det hjælper jo ikke dem, der står i situationen. Det hjælper jo ikke dem, for hvem problemet eventuelt kommer til at optræde i fremtiden, hvis ikke der skaffes økonomi nok til a-kasserne. Vi har jo set, hvordan en enkelt a-kasse er ude med snøren nu og lover både det ene og det andet. Det kunne jo være, at det er, fordi man skal skaffe kapital, så man kan få

det til at fungere – det skal jeg lade være usagt – men jeg kan i hvert fald se, at der ligger nogle udviklinger her, som meget nemt kan rende ud ad nogle tangenter, hvor det sådan set er de mennesker, som er blevet lokket ind i det her system, der bliver sorteper.

Jeg forstår, at regeringen ikke vil gøre noget for dem andet end at spørge: Hvordan kan det være, at I ikke gør jeres arbejde, som det er pålagt jer gennem lovgivningen?

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:16

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi påser nøje, at medlemmernes rettigheder overholdes, og at lovgivningen følges. Det er jo sådan set formålet med det tilsyn, vi har med a-kasserne, og derfor går vi jo også ind i de her sager og spørger, hvad der er årsagen til, at man i den her a-kasse har 6-8 ugers ventetid i øjeblikket.

Jeg synes, at der skal være kort ekspeditions-tid, men vi balancerer jo mellem to opgaver – den ene er, at den arbejdsløse skal have sine penge så hurtigt som muligt, den anden er, at der jo også skal være de nødvendige og tilstrækkelige oplysninger til, at a-kassen kan udbetale de her penge.

Men jeg vil gerne sige igen, at jeg synes, at hr. Ole Vagn Christensens angreb på a-kasserne og det, at man har valgfrihed, er forkert, for siden man gik bort fra det obligatoriske medlemskab, altså siden 2002, er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i a-kasserne faldet.

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet. Det næste spørgsmål er stillet til transportministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 1796

3) Til transportministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det vil gavne mulighederne for at reducere transportens CO₂-udslip, når priserne på den kollektive trafik i regionerne og byerne i år stiger med næsten 5 pct.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen for oplæsning af spørgsmålet.

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det vil gavne mulighederne for at reducere transportens CO₂-udslip, når priserne på den kollektive trafik i regionerne og byerne i år stiger med næsten 5 pct.?

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:17

Transportministeren (Lars Barfoed):

Tak for spørgsmålet. Nu vil jeg først sige, at ordet næsten selvfølgelig kan diskuteres. Det er jo et relativt begreb. Men i år kan taksterne altså ikke stige med mere end 3,1 pct. Det er først næste år, at takstloftet er på 4,8 pct., og dermed næsten 5 pct. Det er bare lige til orientering.

Kl. 14:17

Men takststigninger i sig selv kan naturligvis ikke have en gavnlig effekt på CO₂-udslippet. Jeg tror heller ikke, det har nogen negativ effekt på det, hvis bare det er sådan, at man holder sig inden for et takstloft, der er et udtryk for de omkostningsstigninger, der er i samfundet.

Den mulighed for takststigninger – for det er jo kun en mulighed for takststigninger – der er meldt ud nu for 2010, fordi vi netop har et takstloft, er udtryk for, hvordan omkostningerne er steget i henhold til den aftale, der er om takstloftet. Så det er altså bare et udtryk for, at lønninger, brændselspriser og andre omkostninger er steget, og derfor skal trafikalselskaberne selvfølgelig også have mulighed for at indkalkulere de omkostningsstigninger i taksterne. Så det er ikke en takststigning ud over det, for regeringen har netop lagt vægt på, at vi har et takstloft, så man ikke kan lade priserne for den kollektive trafik stige mere, end omkostningerne stiger her i samfundet, herunder ikke mindst de lønstigninger, folk får.

Når folk får lønstigninger, er det jo også udtryk for, at så kan man også betale lidt mere for varer og serviceydelser, derunder kollektiv trafik.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:19

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at der er mange mennesker i Danmark, der ville være glade, hvis det var sådan, at de kunne forvente i år og næste år at få lønstigninger op i nærheden af 8 pct. Det tror jeg faktisk ville skabe meget glæde og tilfredshed hos de

lønmodtagere, der må opleve, at lønstigningerne i realiteten er gået i stå.

Det, som er afgørende her, er jo, om de prisstigninger, der sker på den kollektive trafik, flytter transport væk fra den kollektive trafik og over på den individuelle trafik, og selvfølgelig også, om det giver nogle store sociale problemer for de mennesker, der så ikke har mulighed for at flytte over på den individuelle trafik, fordi de ikke økonomisk har den mulighed.

Ministeren må vel erkende, at hvis det prismæssigt bliver mindre attraktivt at bruge den kollektive trafik, har det en negativ effekt på CO₂-udslippet. Det kan jo godt blive mindre attraktivt at bruge den kollektive trafik på grund af prisstigninger inden for den kollektive trafik, selv om prisstigninger på den kollektive trafik bare er udtryk for, at udgifterne i forbindelse med kollektiv trafik er blevet større. Det kan man jo ikke have nogen som helst sikkerhed for ikke alligevel påvirker det valg, som folk foretager.

Jeg synes jo, at ministeren skulle erkende, at det, der sker i år, og det, der sker næste år, uomtvisteligt vil få en negativ effekt i forhold til den kollektive trafik og lige så sikkert vil påvirke CO₂-udslippet fra transportsektoren i den forkerte retning. I en situation, hvor regeringen godt nok har opgivet at have et fast mål for, hvor meget CO₂-reduktion man skal have inden for transportsektoren i de kommende år, har jeg da forstået det sådan, at man stadig væk mener, at også transportsektoren skal levere en CO₂-reduktion set i lyset af, at der generelt set er brug for bare ifølge regeringens ambitionsniveau en reduktion af CO₂-udslippet på 20 pct. frem til 2020. Det gavner man jo næppe ved at acceptere, at der sker relativt store prisstigninger inden for den kollektive trafik.

Kl. 14:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:21

Transportministeren (Lars Barfoed):

Altså, kernepunktet i hr. Per Clausens analyse her er jo, om det forhold, at taksterne stiger, fører til, at flere vælger at køre i deres private bil i stedet for at tage den kollektive trafik. Det må jo være omdrejningspunktet i analysen, altså om der er den sammenhæng.

Den sammenhæng kan man ikke påvise – i hvert fald ikke så entydigt, som hr. Per Clausen lægger op til. Det, som man lægger vægt på, er jo i høj grad, om der er høj pålidelighed og hurti-

ge, hyppige og sikre forbindelser i den kollektive trafik. Det får folk til at tage den kollektive trafik. Det er ikke så afgørende, om taksterne stiger lidt mere eller mindre.

Der er det jo netop sådan, at regeringen har lavet et takstloft, så priserne ikke kan stige mere, end omkostningerne stiger. Der skal man så også som et led i den her analyse være opmærksom på, at når brændselspriserne stiger, bliver det jo også dyrere at køre i bil. Det må man tage højde for, og derfor er det jo sådan, at hvis endelige omkostningerne spiller en rolle, så er stigningen i omkostningsniveauet nok nogenlunde det samme, fordi brændstofprisen jo er en del af grundlaget for det tilladte takstloft.

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:22

Per Clausen (EL):

Jeg er da enig med ministeren i, at hvis det var sådan, at de her prisstigninger var betaling for forbedret kvalitet og højere regularitet, altså færre forsinkelser, så kunne man overveje, om det ikke havde nogen negativ konsekvens. Men når vi ser tilbage på de diskussioner, vi har haft om trafikalselskabernes vilkår, den kollektive trafik i de store byer og i regionerne det sidste års tid, så har det jo entydigt været sådan, at de meldinger, der er kommet, har gået på forringelser.

Det er jo rigtigt nok, at forringelserne for en dels vedkommende i forbindelse med budgetlægningen for i år blev udsat til sommer eller til det kommende års budgetter, men det er jo det ene, vi ser. Det andet, vi ser, er altså de her prisstigninger, og ministeren kan jo ikke komme uden om, at den generelle tendens i årevis har været, at prisstigningerne har været større på den kollektive trafik end på den individuelle transport. Derfor har vi så haft en situation, hvor der har været et massivt pres på folk til at vælge en løsning, som vi jo er enige om er den forkerte, når vi snakker om at reducere CO₂-udslippet.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:23

Transportministeren (Lars Barfoed):

Må jeg for det første sige med hensyn til takststigningerne: Hvis man ser tilbage på 1990'erne, i årene efter man gav et tilskud til nedsættelse af taksterne, så skete der selvfølgelig en nedsættelse af taksten i lige præcis det år, men så begynd-

te priserne at stige med henholdsvis 2,9 pct., 4,8 pct. og 6,8 pct. i 1999, og så faldt prisstigningerne til 4,8 pct. i 2002, 6,3 pct. og 9,4 pct. i 2004, hvor man jo så ophævede tilskuddet, men i stedet for investerede pengene i bedre trafik. Og så har der været prisstigninger på 3,1 pct. både i 2005 og i 2006. Vi har altså også et tilladt loft på 3,1 pct. nu. Så der er sådan set ikke tale om, at der skulle være specielt høje takststigninger i øjeblikket i forhold til tidligere.

Derudover har regeringen jo besluttet at aftale med et bredt flertal her i Folketinget, at vi investerer massivt i den kollektive trafik, og dét flytter noget i forhold til CO₂, for det er den investering i infrastruktur og i kollektiv trafik, der for alvor skal gøre det mere attraktivt at tage toget og bussen. Det er det, der flytter noget på CO₂-udslippet, ud over det, vi gør for at fremme elbiler, alternativ teknologi osv. Dét flytter noget. Regeringen har lagt op til kloge kørselsafgifter, der også vil flytte noget på CO₂-udslippet. Så nettoresultatet af regeringens politik er, at vi får nedbragt CO₂-udslippet fra trafikken.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:24

Per Clausen (EL):

Det bliver spændende, om regeringen en dag tør sætte tal på, hvor meget man forventer CO₂-udslippet fra transporten vil blive reduceret, for regeringen har jo systematisk sagt, at det vil man ikke.

Så vil jeg sige, at ministeren jo har fuldstændig ret i, at prisstigningerne på den kollektive trafik i de sidste 20 år næsten hvert eneste år har været højere end de almindelige prisstigninger. Så der er ikke noget usædvanligt i situationen nu, det har ministeren ret i. Det er bare en fortsættelse af en mangeårig udvikling, som der blev sat en lille bremse for, da Enhedslisten medvirkede til at sikre, at der kom et tilskud til taksten. Men ellers har det gået sin skæve gang hele tiden. Det, der bare er forskellen, er, at vi inden for de sidste par år har fået en klar politisk erkendelse, også i andre partier end i Enhedslisten, af, at det er vigtigt af hensyn til at reducere CO₂-udslippet, at vi får flyttet transporten.

Så havde jeg måske en forventning om, at det, når vi nu havde fået den erkendelse til at brede sig, så også fik nogle konsekvenser for, hvilken politik man vil føre i forhold til de takststigninger, man vil acceptere.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:25

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg må for det første sige, at det tilskud, Enhedslisten, som hr. Per Clausen udtrykte det, fik ind i forbindelse med et politisk forlig tilbage i 1990'erne til nedsættelse af taksterne, jo ikke medførte nogen takstnedsættelse på længere sigt. Efter få år var priserne jo højere, end de havde været før. Prisstigningstakten var omkring de der, jeg tror, det var 5-7 pct. i gennemsnit om året. Så det havde ingen betydning, og der er ikke noget som helst, der påviser, at det tilskud gjorde, at flere tog den kollektive trafik. Det er jo det, der er kernen i det. Er der flere, der tager den kollektive trafik, nedbringer vi CO₂-udslippet. Er der færre, så stiger det, fordi folk tager bilen i stedet for.

Men omkostningsstigninger er jo udtryk for, at vi alle sammen i det her samfund bliver belastet af højere omkostninger. Når lønningerne stiger i samfundet med mere end prisstigningerne, bliver trafikskelskaberne jo belastet af de lønstigninger, for dem skal de betale til deres medarbejdere, og så er det klart, at de så også skal have mulighed for at dække de øgede omkostninger ind, ligesom de skal kunne dække øgede omkostninger til brændsel ind i deres prisstigninger. Den omkostning er jo en omkostning, som i sidste ende kommer til at påhvile os alle sammen i det her samfund, og derfor er det naturligt nok, at trafikskelskaberne kan indregne det. Men der er et loft. Der er ingen, der siger, de skal ramme det. De kan holde sig under loftet, men der er et loft, så vi sikrer, at priserne kun stiger i takt med omkostningerne.

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er vigtige sager, vi diskuterer, men vi har nogle taletidsbegrænsninger i forretningsordenen.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 1797.

4) Til transportministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren tage initiativer, der kan sikre, at priserne på kollektiv trafik ikke stiger i år, eller at prisstigningerne begrænses?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:27

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren tage initiativer, der kan sikre, at priserne på kollektiv trafik ikke stiger i år, eller at prisstigningerne begrænses?

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:27

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg skal igen lige for god ordens skyld sige, at prisstigningerne i år jo er underlagt et takstloft på 3,1 pct. fra den 1. januar, og så er der et takstloft næste år, som nu er fastsat til 4,8 pct., baseret på de indekstal, som vi netop har drøftet. Og det er jo baseret på en aftale mellem et flertal af partierne her i Folketinget, der meget omhyggeligt har aftalt, at forskellige indeks spiller ind i et vejet gennemsnit for, hvad taksterne må stige med.

Det er et udtryk for, at omkostningerne stiger for trafikskelskaberne, og hvis ikke de havde mulighed for at indregne de omkostninger i taksterne – men der er kun mulighed for det, for de kan godt lade være – ville vi tvinge dem til at forringe serviceniveauet, fordi de, havde jeg nær sagt, bogstavelig talt ikke ville have penge til at få det hele til at køre rundt. Derfor vil jeg ikke tage noget initiativ til at begrænse det. Jeg vil gerne se på den overordnede lovgivning for busselskaberne og se, om der er noget, vi kan gøre for at fremme busdriften og få flere til at tage bussen. Vi har også afsat nogle puljer nu i vores trafikforlig til at få flere til at tage bussen. Det vil jeg gerne se på.

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:28

Per Clausen (EL):

Kernen i det her er selvfølgelig, at ministeren jo har ret i, at det ikke ville løse nogen som helst problemer, hvis man bare strammede prisloftet og ikke gjorde andet. Det er klart, og jeg tror sådan set ikke på, at der er nogen af de her trafikskelskaber, der sætter priserne højere, end det er nødvendigt. Jeg tror i hvert fald ikke ret meget på, at der er nogen kommuner, som accepterer, at det sker, for det vækker megen utilfredshed i befolkningen, når man har de her prisstigninger, som folk i hvert fald opfatter som værende ude

af takt med de lønstigninger, som de selv oplever at de har.

Men når nu ministeren er optaget af den kollektive trafik, ligesom alle andre i Folketinget siger at de er, og vi ved, at en ikke uvigtig fødekæde til den kollektive trafik jo f.eks. er de lokale og regionale busser – meget lokaltrafik og kollektiv trafik tager jo sit udgangspunkt der – er ministeren så ikke enig med mig i, at man bliver nødt til at sikre, at den transportform fungerer videre som et attraktivt alternativ til privatbilismen? Og er ministeren ikke enig med mig i, at man i den sammenhæng også burde se på, om den måde, man i dag regulerer priserne på, er rimelig, eller om der faktisk er brug for at tilføre flere midler til det her område for på en og samme tid at sikre et kvalitetsløft og sikre, at priserne ikke fortsætter den himmelflugt, som jeg er enig med ministeren i at mange ministre før ham kan påtage sig et medansvar for, og som jo bare er en lang, glidende udvikling, som er gået fuldstændig i den forkerte retning i årevis?

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:30

Transportministeren (Lars Barfoed):

Der er altså ikke den sammenhæng mellem takststigningerne og antallet af passagerer, som hr. Per Clausen påstår at der er, og som han bruger som forudsætning for sin analyse her. Vi kan jo se, at de seneste tal fra DSB viser – de er jo også underlagt et takststigningsloft, men der sker takststigninger – at der er flere og flere, som tager toget, så der er ikke den klare sammenhæng. Der er en lang række faktorer, der spiller ind på, om man tager den kollektive trafik, eller om man tager sin egen bil. Og de omkostningsstigninger, som man er underlagt i den kollektive trafik, sådan at priserne altså må stige, når omkostningerne stiger, er jo i virkeligheden et spejl af, at omkostningerne også stiger ved at tage bilen. Derfor sker der ikke det skift, som hr. Per Clausens analyse påstår at der gør.

I øvrigt vil jeg sige, at busdriften jo ikke bare er en fødekæde til den kollektive trafik, den er simpelt hen en del af den kollektive trafik. Man kunne lige så vel sige, at toget er en fødekæde til busserne.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:31

Per Clausen (EL):

Ministeren har selvfølgelig ret i, at det ikke er sådan, at man kun ved at regulere priserne på den kollektive trafik kan ændre afgørende på, hvilke transportmidler folk bruger, i hvert fald ikke medmindre man gennemfører meget dramatiske forandringer i priserne. Det kunne vi overveje at gøre, men det er ikke temaet for diskussionen i dag. Temaet for diskussionen i dag er at få sat en stopper for den fortsatte vækst i de priser, man betaler for at bruge den kollektive trafik.

Det, som jeg måske alligevel synes er lidt mærkeligt, er, at transportministeren har besluttet sig til, at penge ingenting betyder på dette ene område, økonomi betyder ingenting; priserne er for så vidt ligegyldige. Og det synes jeg måske er et lidt utraditionelt borgerligt standpunkt, hvis jeg skal være helt ærlig.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:32

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes måske, det er en lidt frisk fortolkning, når hr. Per Clausen siger, at jeg mener, at priserne overhovedet ikke betyder noget som helst. Så langt vil jeg ikke gå. Det er klart, at var der stigninger på priserne, der lå langt ud over løn- og omkostninger, brændselspriser osv., så ville det da være en problemstilling, der var værd at tage fat i.

Jeg vil også gerne sige, at jeg da af mange forskellige grunde meget gerne så, at vi kunne have lavere priser på den kollektive trafik, men prisstigningerne der som andre steder må nu engang afspejle de omkostninger, der er. Det er jo i forvejen sådan, at det offentlige bidrager med betydelige tilskud til den kollektive trafik. Det, man betaler for at tage bussen og toget, er jo betydelig mindre end det, det reelt koster at drive busser og tog, fordi vi giver så store offentlige tilskud til det, som vi gør.

Men jeg mener, der er behov for, at man ser mere samlet på, hvad det er, der får mængden af CO₂-udslip til at falde, og det er derfor, regeringens samlede investeringsplan vil betyde et fald i mængden af CO₂-udslip.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:33

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo været en relativt flittig bruger af den kollektive trafik, bl.a. på grund af dovenskab, der gør, at jeg har taget bussen i stedet for at cykle og gå – sikkert til skade for mit helbred.

Men det, som jeg selv har kunnet konstatere, og som enhver undersøgelse også viser, er, at der har været massive prisstigninger i den kollektive trafik, som har været langt ud over, hvad den almindelige prisudvikling har været, og langt ud over, hvad omkostningsstigningen har været ved at køre i bil. Det er det, vi har set de sidste 20-25 år.

Derfor synes jeg jo, at det er ved at være tiden, hvor man siger, at der nu må sættes en stopper for den forkerte udvikling, ja, måske endda få den vendt. Vi har i den nuværende situation en fælles forståelse af det nødvendige i at omstille til kollektiv trafik, og jeg kan forsikre ministeren for, at jeg kunne nævne mange eksempler på andre konservative politikere, der i tidligere år har haft lidt svært ved at indse nødvendigheden af det.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:34

Transportministeren (Lars Barfoed):

Pengene skal jo tages et sted fra. Når lønomkostningerne stiger, når oliepriserne stiger – de både stiger og falder i øvrigt, de er steget noget af året, og så er de faldet igen osv. – når der samlet set er en omkostningsstigning, skal det jo betales et sted. Vi kan som samfund ikke leve, som om det slet ikke sker. Og der er det jo meget naturligt, at de omkostningsstigninger, der er forbundet med at køre bus og tog, medfører, at priserne også stiger. I år skal prisstigningerne ikke mindst ses på baggrund af nogle lønstignings-takster, der er væsentlige, og som påvirker det her indeks. Men lønstigninger er jo også udtryk for, at folk har fået flere penge mellem hænderne. Derfor er det en helt naturlig sammenhæng, der er der.

Men vi har netop fra regeringens side og fra flertallet i Folketingets side fastlagt et loft for de her takststigninger, så de ikke kan stige mere, end omkostningerne stiger. Det er jo rimeligt nok.

I perioder, hvor oliepriser og brændselspriser generelt stiger mere, end vores lønninger i samfundet gør, så er det jo i virkeligheden udtryk for, at vi alle sammen bliver fattigere, fordi vi

altså skal bruge flere penge på det her brændsel. Det kan vi jo ikke bare lade som om vi ikke bliver, det er jo en omkostning, der må betales et sted, og så må vi spare andre steder. Sådan er det jo. Uanset hvordan man stiller det op, kan vi ikke bare lade, som om vi i det her samfund ikke bliver fattigere, hvis oliepriserne stiger mere, end vores produktion stiger.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 14:36

Spm. nr. S 1785**5) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af Liselott Blixt (DF):**

Hvad er ministerens kommentar til, at unge piger mellem 17 og 26 år, der kunne beskytte sig mod livmoderhalskræft med en hpv-vaccination, må undlade dette af økonomiske årsager, og mener ministeren ikke på den baggrund, at der her er en klar indikation af en social slag-side?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet. Spørgsmålet skal læses op af spørgeren. Det siger den nye forretningsorden.

Kl. 14:36

Liselott Blixt (DF):

O.k. Det er rart lige at vide.

Jeg vil spørge om ministerens kommentar til, at unge piger mellem 17 og 26 år, der kunne beskytte sig mod livmoderhalskræft med en hpv-vaccination, må undlade dette af økonomiske årsager, og om ministeren ikke på den baggrund mener, at der her er tale om en klar indikation af en social slagside?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Ministeren.

Kl. 14:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Lad mig indledningsvis slå fast, at formålet med ...[[lydudfald]

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi skal lige have ministerens mikrofon tændt.

Vi starter forfra igen.

Kl. 14:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Lyden plejer at komme automatisk, hr. formand. (Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Ja, det gør den. Det gjorde den også til sidst). O.k., tak. Jeg starter forfra.

Lad mig indledningsvis slå fast, at formålet med at vaccinere er at forbedre folkesundheden, og det er derfor, vi i fællesskab sammen med Liberal Alliance har prøvet at sikre vaccinationsindsatsens tilrettelæggelse på en sådan måde, at den også bidrager til det formål. Det har vi gjort ved at følge den sundhedsfaglige indstilling fra Sundhedsstyrelsen om at tilbyde vaccinen til 12-årige piger og så gennemføre det her opfølgingsprogram, populært kaldet et catch-up-program, for de 13-15-årige.

Formålet med det her opfølgingsprogram er ikke alene at beskytte pigerne i aldersgruppen, men også at sikre en høj grad af flokimmunitet, som betyder, at vi hurtigere får udryddet hpv-typer, som vaccinen beskytter mod, og som kan forårsage livmoderhalskræft. Det vil også være til glæde for de piger, som ikke tager imod tilbuddet om gratis vaccination.

Den seneste opgørelse fra Statens Serum Institut viser, at 66 pct. af de piger, som er omfattet af catch-up-programmet, påbegyndte vaccinen i de første 3 måneder, programmet kørte, og hvis vi har in mente, at pigerne kan tage imod tilbuddet indtil udgangen af 2010, så tyder det jo rigtig godt på, at vi får mange med. Den øvre aldersgrænse for vaccinationstilbuddet på 15 år er fastsat ud fra nogle sundhedsfaglige afvejelser af fordele og ulemper ved vaccinen, og når pigerne bliver ældre end 15 år, begynder man at vaccinere mange piger, hvor vaccinen ikke vil have effekt.

I de lavere aldersgrupper, hvor kun et fåtal har haft seksuel debut, beskytter vaccinen 70 pct. mod livmoderhalskræft. Jo ældre pigerne bliver, desto lavere er effekten af vaccinen, og samtidig vil man unødigt udsætte pigerne for ubehaget ved de eventuelle bivirkninger, som der kan være. Hermed ikke sagt, at der ikke kan være piger over 15 år, som kan have gavn af vaccinen, men når vi indfører sådanne nationale tilbud, må det bygge på en samlet vurdering af effekten i forhold til samfundet som helhed. Det var det, vi gjorde, da vi indførte den.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:39

Liselott Blixt (DF):

Dansk Folkeparti er også glade for, at vi fik indført vaccinationen, men vi bekymrer os lidt for de piger, der er lidt ældre. Nu er det efterhånden så de 17-årige og opefter. Jeg får netop besøg af nogle her på fredag, der er mellem 20 og 25 år, og som synes, det er meget bekymrende, at de ikke kan få den her vaccination. Mange af dem er på SU og har ikke råd til at betale den selv og kommer fra familier, der måske heller ikke har råd til det. Der kan vi se en social slagside, ved at visse grupper fra nogle kommuner eller byer ikke har råd til det, mens vi kan se, at der i andre kommuner er mange flere, der bliver vaccineret.

Det, vi gerne vil, er at høre, om vi kunne få vaccineret de her piger på en måde. Vi vil gerne høre, hvad ministeren mener om de her piger, specielt dem fra 17 til 26 år, og hvilke samfundsøkonomiske konsekvenser der ville være, hvis vi gik ind og vaccinerede dem.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg er udmærket klar over, at mange piger på 15 år mener, det er uretfærdigt, at de ikke kan få vaccinen gratis. Sådan vil det selvfølgelig være. Men jeg mener også, vi er nødt til at holde fokus på, hvad der er sundhedsfagligt belæg for at en årgang kan have gavn af, og særlig når vi har et screeningsprogram mod livmoderhalskræft, som begynder allerede fra det 23. år. Rent faktisk synes jeg, at vi kan være stolte af det her vaccinationsprogram, som regeringen og Dansk Folkeparti og Liberal Alliance gik sammen om allerede i marts 2008. Men dermed jo ikke sagt, at vi ikke på et tidspunkt kan komme i besiddelse af ny viden, som vi må forholde os til i et eventuelt nyt vaccinationsprogram. Det er jo som bekendt en meget ny vaccine, vi har med at gøre.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:41

Liselott Blixt (DF):

Det vil jeg glæde mig til, for jeg har nogle undersøgelser, der viser, at for piger op i 20-årsalderen kan man påvise, at de måske har fået én hpv-virustype, men at de ikke har de tre andre, og det vil sige, at der ved at vaccinere de her piger er meget stor sandsynlighed for, at de får en

dækning, der gør, at de ikke senere får livmoderhalskræft, og samtidig også, at de bliver fri for kønsvorter, som også er en del af det her program. Vi kan også se, at man nu kommer med en ny vaccine – hvor man netop vil undersøge forskellen for de 18-26-årige – der dækker endnu flere. Så man kan se, at det med hensyn til det fremtidige netop, når vi taler forebyggelse, er en kræftform, man kan gå ind og forebygge allerede nu. Så jeg vil nok tage det som en afslutning og sige, at jeg vil finde undersøgelserne frem og kontakte ministeren.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er du jo selvfølgelig meget velkommen til.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er *spørgeren* meget velkommen til.

Kl. 14:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Undskyld, hr. formand. Det er rigtigt. Det er *spørgeren* meget velkommen til.

Nu synes jeg, at vi skal være meget stolte af, at vi fandt sammen om at lave den her epokegørende forebyggende vaccine. Den hviler jo på sundhedsfaglig indsigt, og jeg mener ikke, at der p.t. er belæg for, at vi politisk skal fravige den indstilling. Men kommer der ikke nye oplysninger frem – jeg er p.t. ikke i besiddelse af dem, men de kan jo komme, det kan være, at de kommer med de oplysninger, som *spørgeren* ville komme over med – mener jeg ikke, at vi politisk kan vælge andet end det, der sundhedsfagligt er belæg for.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:43

Liselott Blixt (DF):

Jeg troede faktisk ikke, jeg havde flere spørgsmål. (*Formanden:* Jo, der er mulighed for et mere). Jamen så vil jeg sige, at Sundhedsstyrelsen i starten, da vi diskuterede den her hpv-vaccine, anbefalede helt op til 26 år, for procenttallet blev selvfølgelig lavere, men der var stadigvæk dækning for én hpv-virus, dvs. én livmoderhalskræft. Hvor mange procent skal vi sige vil være o.k. for at kunne gå ud og vaccinere? Hvor mange procent af en aldersgruppe skal vi tillade kan

blive syge af en kræftsygdom, som vi ved i dag rammer 400? De får livmoderhalskræft, de skal have keglesnit, de skal opereres, have stråler, og 175 af dem dør om året. Hvor stor en procentdel skal vi tillade eventuelt kan få den her virus?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:43

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det spørgsmål lader sig selvfølgelig ikke besvare. Vi er jo en kreds af politiske partier, der rent faktisk har fundet sammen, fordi vi synes, at det her er nyttigt, og vi mener, at det er en stor hjælp. Vi var jo mange partier, der startede omkring forhandlingsbordet for at indføre den her vaccine. Vi var desværre ikke så mange, der sad der til sidst. Vi gør det jo, fordi vi rent faktisk ønsker at give en bedre situation. Men vi var også, da vi sad og forhandlede, i tæt kontakt med Sundhedsstyrelsen og fik mange råd og meget vejledning om, hvornår den virker, og hvornår effekten begynder at falde. Og det er det, der er afgørende for mig, nemlig at vi skal have fuld effekt af tingene. Hvis der kan være effekt ved et højere alderstrin, er det jo en politisk beslutning, men vi skal have et solidt fagligt grundlag under det, vi gør – ellers er det symbolpolitik.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Så er spørgsmålet afsluttet.

Den næste spørgsmål er stillet af hr. Jens Peter Vernersen, og det er også til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:44

Spm. nr. S 1801

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Peter Vernersen (S):

Finder ministeren, at det er akut behandling af kræftpatienter, når ventetiden fra undersøgelse til behandling fortsat er ca. 3 uger?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:44

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg har stillet spørgsmålet: Finder ministeren, at det er akut behandling af kræftpatienter, når ventetiden fra undersøgelse til behandling fort-

sat er ca. 3 uger – og for en stor gruppe patienter jo i øvrigt længere?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Er det en ny regel fra Præsidiets, at spørgsmålet skal læses op?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, jeg kan oplyse ministeren om, at det er en ændring af forretningsordenen, som hele Folketinget står bag, og jeg vil også tro, at ministeren for sundhed og forebyggelse har stemt for denne ændring af forretningsordenen. (*Ministeren for sundhed og forebyggelse*: Ja, o.k.). Så det er en ny regel, der er lavet for bedre at kunne klargøre for seerne ude i landet og for tilhørerne, hvad det er for et spørgsmål, der diskuteres her i Folketingsalen.

Ministeren har ordet.

Kl. 14:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg synes, det er en meget fin regel.

Hr. Jens Peter Verner sen har spurgt, om jeg finder, at det er akut behandling af kræftpatienter, når ventetiden fra undersøgelse til behandling er ca. 3 uger. Og som altid vil jeg meget gerne diskutere kræftbehandling med hr. Jens Peter Verner sen, ikke mindst fordi der igennem det seneste år er sket utrolig meget positivt og meget omfattende forbedringer af den danske kræftbehandling. Både de danske kræftpatienter og det hårdtarbejdende personale fortjener, at politikerne fortsat diskuterer kræftbehandling, når der er behov for det.

Desværre synes jeg, at spørgsmålet er upræcist stillet, og det gør det lidt svært at diskutere. For hvad mener spørgeren egentlig med »fra undersøgelse til behandling«? Hvis der menes, at patienten har ventet 3 uger, fra alle undersøgelser er færdige, til diagnosen er stillet og patienten er klar til behandling og indtil behandlingen påbegyndes, så er svaret klart nej. Det er bestemt ikke akut behandling. Og hvis der er tales om operation eller kemobehandling, er 3 uger heller ikke inden for de maksimale ventetider. Her har vi altså at gøre med en situation, hvor sygehuset er forpligtet til at gøre det bedre, ikke bare fordi pakkeforløbene siger det, men også fordi loven siger det. Kort sagt: 3 uger regulær

ventetid, hvis der ikke sker noget i patientens forløb og patienten bare går og venter, er ikke godt nok.

Hvis der derimod er tale om en situation, hvor der går 3 uger, fra mistanke opstår og undersøgelse påbegyndes og indtil behandling går i gang, så er det en anden sag. I nogle tilfælde kan det bedst mulige udredningsforløb godt tage 3 uger; pakkeforløbene en netop udviklet, så patienten får det bedst mulige forløb på den kortest mulige tid. Det bedst mulige forløb kan både være kortere og længere end 3 uger, afhængigt af kræftformen og patientens tilstand.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 14:47

Jens Peter Verner sen (S):

Når spørgsmålet er stillet, er det jo, fordi der ligger en undersøgelse fra Kræftens Bekæmpelse, der viser, at det, som har været sagt gentagne gange, også fra ministerens side, om, at nu var der hurtig behandling af kræftpatienter i kraft af pakkeforløbene, jo helt åbenbart ikke holder. Som man siger i Kræftens Bekæmpelse, har ventetiderne for tarmkræftpatienter over en 2-årig periode stort set været uændrede. Der var dog det specielle, at ventetiden var exceptionelt høj i 2007.

Det, man kan se af undersøgelsen – og den må vi jo hæfte os ved og lægge vægt på er det grundlag, vi diskuterer ud fra, fordi regeringen, ministeren jo ikke har lavet nogen undersøgelse – er, at mere end 25 pct. i tredje kvartal af 2008 således ventede mere end 31 dage fra sidste forundersøgelse til onkologisk behandling. Mere end 25 pct. ventede altså mere end 31 dage fra sidste forundersøgelse til onkologisk behandling. Det var længere i 2007, men da havde man også en exceptionelt lang ventetid. Og som man skriver fra Kræftens Bekæmpelse, er det kun marginalt, der er sket ændringer, og det forhold, der også er gældende, er, at det jo kun er halvdelen af kræftpatienterne, som kommer ind i disse pakkeforløb.

Disse oplysninger, der ligger i den undersøgelse, synes jeg langtfra harmonerer med, hvad ministeren har sagt gang på gang, altså at nu var rigtig, rigtig meget lykkedes. Her siger man fra Kræftens Bekæmpelse: Der er stort set kun sket en marginal ændring.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:49
Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, Kræftens Bekæmpelse har været ude at sige, at vi godt kan aflyse krisen på det danske kræftområde. Det betyder ikke, at vi skal hvile på laurbærrene, for det er en position, der hele tiden skal vedligeholdes. Men det er jeg sikker på at vi kan ringe til formanden for Kræftens Bekæmpelse og få ham til at gentage, nemlig at kræftbehandlingen er blevet i meget bedre stand. Men derfor kan der jo selvfølgelig ske fejl, og jeg er ikke helt på plads med, hvad det er, hr. Jens Peter Vernersen mener med sine spørgsmål, eller om det bare er en konkret sag. Så derfor tror jeg, jeg vil gå ind i det og sige, hvordan det skal være, og hvordan det generelt er.

For det første skal det gå stærkt. Der skal hele tiden være gang i udredningen af patienten, og patienten må ikke gå rundt og vente unødigt. For det andet skal patienten være informeret om, hvad der skal ske i hele forløbet, for kun på den måde kan han være tryk. Man skal vide, hvad der skal ske næste gang og hvornår, så man kan forberede sig selv og sine nærmeste. For det tredje skal patienten have behandling af den bedst mulige kvalitet, og det skal vi sikre sker ud fra nogle fælles retningslinjer i hele landet, af de såkaldte multidisciplinære team af eksperter, som så kan arbejde med hver enkelt patient.

Kl. 14:50
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:50
Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må da sige, at det undrer mig meget, at ministeren tror, at de oplysninger, jeg giver, hviler på enkeltteksempler. De er fra den undersøgelse, Kræftens Bekæmpelse har fået lavet, og som er lavet af Dansk Sundhedsinstitut, og jeg er helt sikker på, at ministeren har læst den undersøgelse – det burde i hvert fald være forberedelse til det spørgsmål, jeg har stillet. I den kan man på side 12 læse:

Samtidig er der tegn på, at der er kortere ventetider, men i tredje kvartal 2008 ventede 25 pct. mere end 31 dage fra sidste forundersøgelse til onkologisk behandling.

Det, som formanden for Kræftens Bekæmpelse siger i de meddelelser, der er sendt ud derfra, er, at alt for mange kræftpatienter fortsat venter længe på at blive behandlet for deres kræftsygdom. Det afslører de første landsdækkende tal

siden indførelsen af kræftpakkerne den 1. april 2008. Pakkeforløbene skulle gøre op med unødigt ventetid gennem veldefinerede forløb, hvor de enkelte trin i udredning og behandling er fastlagt på forhånd, og det er altså det, som ikke sker.

Kl. 14:51
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.

Kl. 14:51
Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg tror, det er forbigået hr. Jens Peter Vernersens opmærksomhed, at DSI – i virkeligheden meget usædvanligt – har lagt en pressemeddelelse ud på deres hjemmeside om, at de tager afstand fra den måde, hvorpå Kræftens Bekæmpelse anvender DSI's tal i den her konkrete sag. DSI har taget afstand fra den måde, Kræftens Bekæmpelse anvender tallene på i deres egen undersøgelse. Det er jo altså sådan, at vi har sat de bedste eksperter til at definere, hvordan en kræftpakke skal tilrettelægges, og derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan spørgeren mener at de danske patienter skal have organiseret deres kræftbehandling på en anden måde end de her meget hurtige og veltilrettelagte forløb, som patienten gennemgår med pakkerne, og hvor kvaliteten er i fokus. Det kan ikke gøres på anden og bedre måde.

Kl. 14:52
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:52
Jens Peter Vernersen (S):

Nu citerede jeg rent faktisk fra side 12 i Dansk Sundhedsinstituts rapport »Ventetider på behandling af tarmkræft II«, hvor der står:

I tredje kvartal 2008 ventede 25 pct. mere end 31 dage fra sidste forundersøgelse til onkologisk behandling.

Det er ikke tilfredsstillende. Det må det heller ikke være for ministeren, og det er jo med baggrund i DSI's undersøgelse, jeg ser at Kræftens Bekæmpelse har meldt ud. At de så måske kan være uenige om, hvilket omfang der skulle være meldt ud, er egentlig ikke så afgørende. Det afgørende er, hvad man fuldstændig præcis kan læse i den undersøgelse, nemlig at i tredje kvartal 2008 ventede 25 pct. mere end 31 dage. Det er ikke i overensstemmelse med det regelsæt, vi har, det er alt for lang tid, og det er livsfarligt for den enkelte patient. Det må ministeren da vide.

Kl. 14:53
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.

Kl. 14:53
Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg mener altså, at hr. Jens Peter Vernersen lige skal følge lidt op på den her sag en gang til, for der er blevet taget afstand og blevet sagt, at tallene ikke kan anvendes på den måde, de bliver anvendt på. Jeg er ikke opmærksom på, om Kræftens Bekæmpelse selv har erkendt det, så det tør jeg ikke sige noget om her, men det skulle ikke undre mig om de har.

Man er nødt til hele tiden at være opmærksom på, hvad ventetid er. For hvis der for en patient er begrundet mistanke om kræft, skal han eller hun igennem en række undersøgelser og prøver, før man kan iværksætte den egentlige behandling: Hvilken kræft er der tale om? Hvor sidder kræfttumoren? Er der eventuelt tegn på metastaser, altså at den har spredt sig? Og hvilke behandlinger er så den bedst egnede til at behandle den her kræft? Det skal man alt sammen kunne finde ud af, og så skal man også kunne finde ud af, om patienten kan tåle den konkrete behandling, man har i tankerne.

Kl. 14:54
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er et spørgsmål mere fra hr. Jens Peter Vernersen til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:54
Spm. nr. S 1803

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af **Jens Peter Vernersen (S):**
 Hvornår vil ministeren sikre, at der er reel akut behandling af kræftpatienter i Danmark?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Jens Peter Vernersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:54
Jens Peter Vernersen (S):
 Det her spørgsmål går jo altså på: Hvornår vil ministeren sikre, at der er reel akut behandling af kræftpatienter i Danmark?

Nu taler vi altså ikke bare om det, som har været sagt fra regeringens side om, at vi skal have resolut og akut behandling osv., men hvornår man vil sikre, at der er reel akut behandling

af kræftpatienter i Danmark. Det er sådan set det afgørende. Det er ...

Kl. 14:54
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Jens Peter Vernersen, det er bare oplæsning af spørgsmålets tekst.
 Ministeren.

Kl. 14:54
Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg synes ærlig talt, at det spørgsmål er noget verdensfjernt i forhold til den situation, vi er i lige nu med den danske kræftbehandling. Spørgsmålet er også meget, meget langt fra danske kræftpatienters virkelighed, for siden efteråret 2007 har Sundhedsstyrelsen i samarbejde med danske kræfteksperter og regionerne knoklet ekstremt hårdt for at udvikle de her pakkeforløb for alle kræftformer. Bagefter har læger, sygeplejersker, sekretærer, radiologer, bioanalytikere og administratorer gjort alt, hvad der står i deres magt, for at indføre pakkeforløbene i hver en afkrog af den danske kræftbehandling.

Jeg skal være den første til at sige meget højt, at det ikke er alle hjørner af pakkeforløbene, der er på plads endnu, men vi er nået langt. Det er nødvendigt med fuld åbenhed om, hvordan det går, så vi kan blive bedre, og ikke mindst så vi kan blive ved med at sætte ind de rigtige steder. Derfor indrapperer regionerne hvert kvartal, hvordan det går, så vi åbent kan følge med i status på pakkeforløbene, og disse statusopgørelser er offentlige og ligger bl.a. på Danske Regioners hjemmeside.

Status viser et godt fremskridt i hele landet, og jeg vil gerne udtrykke stor anerkendelse af den enorme indsats, som det danske sundhedsvæsen har leveret på det her område. De danske kræftpatienter kan allerede nu få glæde af en kræftbehandling, der er styrket på de allervigtigste områder. Patienten bliver hurtigere udredt og behandlet, så sygdommen ikke udvikler sig endnu mere. Patienten modtager god information undervejs, så der er tryghed i hele forløbet. Ekspertarbejder på en måde, så alle patienter får den bedst mulige behandling i hele landet.

Jeg er derfor ikke sikker på, hvad det er for en reel akut kræftbehandling, som spørgeren efterlyser, og som ikke allerede er fuldt gennemført og er ved at komme i mål. Og jeg kunne godt tænke mig at vide, om spørgeren selv definerer akut kræftbehandling på en anden måde, end at vi griber fat i det hurtigst mulige forløb.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:56

en unødigt ventetid. Så er det forkert at tale om, at det er 31 dage, hvor der ingenting sker.

Kl. 14:59

Jens Peter Vernersen (S):

Den dér afsluttende sætning sagde sådan set alt – at man griber fat i det hurtigst muligt. Vi har jo masser af begreber, der siger hurtigst muligt, bedst muligt, uden at det har den helt store betydning. Problemet er, hvordan det går med ventetiden, og det ved ministeren jo rent faktisk ikke ret meget om. For problemet er jo, at Landspatientregisteret ikke er etableret for at overvåge ventetider og forløb. Derfor må det alene basere sig på de indberetninger, man har fra Danske Regioner. Det er jo sådan set problemet.

Men jeg kan jo gentage det spørgsmål, som jeg stillede, og som ministeren forsøgte at svare uden om: Finder ministeren, at en ventetid for 25 pct. af patienterne på mere end 31 dage er akut behandling af kræft? Finder ministeren, at det er i orden, at den del af patienterne, som ikke kommer med i pakkeforløb – det er måske halvdelen – har helt andre ventetider? Hvordan vil ministeren løse det?

Men finder ministeren, at 31 dage, som omfatter 25 pct. af patienterne, er det, regeringen forstår ved akut behandling?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:59

Jens Peter Vernersen (S):

Det er da helt utroligt, at det her skal gentages så mange gange, uden at ministeren åbenbart er helt opmærksom på, hvad der bliver sagt. Det, man taler om, er, at ventetiden fra sidste forundersøgelse – det er altså, når forundersøgelsen er slut – til onkologisk behandling for 25 pct. var på mere end 31 dage. Det vil sige, at på det tidspunkt, hvor man helt præcis ved, at undersøgelsen er slut, er ventetiden altså for 25 pct. mere end 31 dage, før man går i gang med behandlingen.

Er det ikke et meget enkelt spørgsmål, og er det akut behandling af kræft efter regeringens og ministerens opfattelse? Det er altså ikke noget, Kræftens Bekæmpelse skriver, men det skriver DSI i sin konklusion.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:59

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er et meget enkelt spørgsmål, men vi er jo nødt til at vide, om det er 31 døde dage, hvor der ingenting sker, eller om det er 31 dage, hvor der sker en kvalificeret undersøgelse af patienterne, forinden behandlingen iværksættes.

Men jeg kan sige, hvis vi bare tager tarmkræft, at vi jo altså har en database, som bl.a. viser udviklingen af forløbstiderne tilbage til 2002, og de data skulle være meget valide. Den database viser meget store fremskridt på tarmkræftområdet. Netop med indførelse af pakkeforløb er den gennemsnitlige ventetid til behandling faldet med omkring 30 pct., og 50 pct. af patienterne kommer nu fra henvisning til operation på 18 dage. Det er ret flotte resultater, som vi kan glæde os over.

Data fra den nationale monitorering, data fra kliniske databaser på f.eks. lunge- og tarmkræftområdet og statusindmeldinger peger alle sammen i den samme retning, nemlig at vi på nogle områder virkelig har formået at ændre den danske kræftbehandling, så vi får hurtigere patientrettede forløb af høj kvalitet.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:58

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er klart, at man altid kan finde enkeltsager, hvor der er for lang ventetid, og sådan vil det desværre nok altid være, selv om vi hver dag arbejder på det modsatte.

Jeg kan svare helt konkret på det med de 31 dage. Hvis der overhovedet ikke er foregået noget som helst i de 31 dage; hvis ikke der er kommet nogen udredning; hvis ikke man har prøvet at definere, hvilken kræftform der er tale om; hvis ikke man har prøvet at finde ud af, om den har spredt sig; hvis ikke man har prøvet at tænke over, hvilken behandling der i givet fald ville skulle iværksættes; og hvis ikke man undervejs har informeret patienten, så er det for lang tid. Men hvis det har været en proces, hvor man har arbejdet med tingene for netop at få så godt et grundlag som muligt for at finde ud af, hvad den mest kvalificerede behandling skal være, når den skal sættes i gang, så har det ikke været

Kl. 14:58

Kl. 15:00
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:00
Jens Peter Vernersen (S):

Vi må prøve en gang mere. Når forundersøgelsen er slut, skal man have behandling. Det må være det, det drejer sig om. Når forundersøgelsen er slut, skal man have behandling – ministeren nikker. Det er altså der, der for 25 pct. i tredje kvartal 2008 var en ventetid på mere end 31 dage. Det kan ministeren ikke være tilfreds med. Derfor er der altså endnu et godt stræk at gå.

Det betyder jo ikke, at der ikke kan være sket meget, men det er forkert at melde ud, at man nu har løst rigtig meget med de her pakkeforløb, når der altså er en fjerdedel af patienterne, der er udsat for den her ventetid. Sagen er, at ministeren jo ikke har ret meget viden om det her. Det er åbenbart derfor, at Kræftens Bekæmpelse har bedt DSI om at lave en undersøgelse, der viser præcis det, som jeg nu har læst op her endnu en gang.

Det var i hvert fald ikke det, Socialdemokraterne forstod ved akut behandling af kræft, da vi i 2007 gjorde opmærksom på, at der var kæmpeproblemer, og at der var lange ventetider. Da var akut behandling af kræft altså noget, som skulle være både akut og resolut, og det vil sige, at når man vidste, hvilken kræft man skulle behandle, skulle patienten altså ikke vente lang tid på behandlingen.

Kl. 15:02
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.

Kl. 15:02
Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Når alle undersøgelser er slut, skal der gå en behandling i gang. Og hvis der ligger en død tid

på 31 dage, er det for lang tid. Men det er heller ikke et billede af den generelle udvikling for en stærkt forbedret kræftbehandling i Danmark. De oplysninger, der er kommet ud på baggrund af DSI-rapporten, har DSI selv taget afstand fra og sagt: Sådan kan man ikke fortolke de tal, der fremgår af vores analyse.

Så det udtrykker ikke et generelt billede af en stærkt forbedret kræftbehandling i Danmark, faktisk en kræftbehandling, vi efterhånden kan begynde at være stolte af. Det synes jeg hr. Jens Peter Vernersen skulle tage og bakke op om, for det er jo det, det drejer sig om, nemlig patienterne.

Kl. 15:02
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Spørgsmålet er afsluttet.

Spørgetiden er også afsluttet for i dag.

Kl. 15:03
Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 2. april 2009, klokken 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 15.03).